Влада - Радам!

Біпик

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 116 (1866) ♦ Субота, 20 червня 1998 року ♦ Ціна договірна

Парламентська хроніка

«Тримайтеся, хлопці!..»

Вечірнє засідання 18 червня

Цього разу парламент мав заслухати й обговорити виступи двох претендентів на посаду Голови ВР — Івана Плюща (від НДП) та Олександра Ткаченка (від соціалістів і селян). Хоча обидва претенденти особливого представлення не потребували — перший уже був головою парламенту XII скликання, другий — першим заступником голови ВР минулого скликання.

(Закінчення на 2-й стор.).

Мета — повноцінне членство в Євросоюзі

Закінчився візит в Україну генерального директора з питань зовнішніх відносин з країнами Центральної та Східної Європи Європейської комісії Гюнтера Бурхардта. Він зустрівся з Прем'єр-міністром України Валерієм Пустовойтенком, а також з директором Національного агентства України з розвитку та європейської інтеграції Романом Шпеком. Генеральний директор заявив, що сьогодні для ЄС вирішальне значення у відносинах з Україною мають два питання. Перше — виконання Меморандуму про взаєморозуміння: про ефективне закриття Чорнобиля до 2000 року. Друге — про наслідки дискримінаційного українського законодавства щодо інвестицій. Для нас, за словами міністра закордонних справ Бориса Тарасюка, основна мета — повноцінне членство в Євросоюзі.

(Закінчення на 8-й стор.).

Підвищення мінімальне — витрати максимальні

Кабінет міністрів України підготував проект указу Президента про встановлення з 1 липня 1998 року нового розміру мінімальної заробітної плати — 55 грн.

Виконуючий обов'язки міністра праці та соціальної політики Іван Сахань повідомив, що підвищення мінімальної зарплати з 45 до 55 грн. призведе до додаткових витрат держбюджету до кінця року в розмірі 30 млн. грн., а додаткові витрати у виробничій сфері становитимуть близько 130 млн. грн.

Чинний на сьогодні рівень мінімальної зарплати в розмірі 45 грн. введено з 1 січня 1998 року.

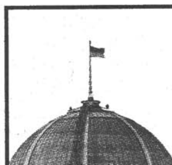

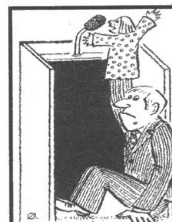

І зупинися, шкільна мить

Якщо травень — час останніх шкільних дзвінків, то червень — пора отримання атестатів. 397350 юнаків та дівчат «переросли» такі звичні та затишні класні кімнати й опинилися на порозі дорослого життя. Не завжди теплого і привітного. Можливо, безробітного і безперспективного. Їм ще не раз захочеться доторкнутися до шкільних буднів, порадитися з улюбленою вчителькою. Вони ще повернуться сюди, щоб хоч на хвилинку знов опинитися за своєю партою. І все-таки зворотного шляху нема. Залишається лише майбутнє. А тому — щасливої дороги і... зупинися мить.

Газ тисне на нас. Ми тиснемо на газ

Днями під час зустрічі з представниками компанії «Брітіш Петролеум» перший віце-прем'єр-міністр Анатолій Голубченко зазначив, що Україна до 2005 року планує збільшити власний видобуток газу до 30 мільярдів кубометрів, з тим щоб повністю відмовитися від його імпорту. Нагадаємо: минулого року Україна самостійно видобула більш як 18 мільярдів кубометрів та отримала 32 мільярди кубометрів як плату за транзит російського газу до Європи. Чи є підстави сподіватися, що ці плани буде реалізовано?

(Закінчення на 6-й стор.).

Лист на першу сторінку

Кого підтримує телебачення?

Наші радіо й телебачення відверто служать зарубіжним фірмам, заповнюючи ефір рекламою їхньої продукції. Не казатиму про те, що багатьом вона не по кишені. Болить мені інше: наше телебачення підтримує іноземного виробника, а не вітчизняного. Разом з продукцією пропагується й чужий спосіб життя через іноземні фільми, сюжети яких служать справжнім наочним посібником для грабіжників і вбивць.

Володимир Шевченко, ветеран війни.

Корсунь-Шевченківський Черкаської області.

Врожай-98

Коси коса, бо комбайн без колеса

Через тиждень-другий розпочнуться жнива. Перший акорд — за Кримом. Хлібороби півострова сподіваються «взяти» 1, 2 млн. тонн збіжжя. У разі, якщо техніка не підведе — з 2696 зернозбиральних комбайнів у загінки готові вийти лише тисяча. Та коли навіть припустити, що всі агрегати потраплять вчасно на лани, навантаження на кожен становитиме 184 гектари — надто багато, аби селяни змогли віджнивувати в оптимальні строки.

❍ З 1 липня цього року вдвічі (замість 10 % — 5 %) буде скорочено відрахування до Чорнобильського фонду.

❍ ЄБРР виділить 190 млн. доларів на будівництво енергоблоків Хмельницької і Рівненської АЕС за умови виконання Україною вимог МВФ: повне роздержавлення енергетичних компаній і 90-відсоткова оплата рахунків споживачами електроенергії.

P. S.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про відзначення другої річниці Конституції України

Враховуючи значення Конституції України у справі розбудови суверенної, демократичної, соціальної, правової держави:

1. Кабінету Міністрів України затвердити до 20 червня 1998 року заходи щодо відзначення Дня Конституції України як державного свята, передбачивши в них:

проведення в містах Києві та Севастополі, Автономній Республіці Крим, обласних і районних центрах та інших населених пунктах урочистостей;

організацію політичної та правової просвіти населення, виховання поваги до Конституції та законів України;

роз'яснення у засобах масової інформації норм Конституції України та їх значення у становленні правової демократичної держави;

вивчення положень Конституції України в навчальних закладах.

2. Українській Академії державного управління при Президентові України разом з Інститутом держави і права НАН України та Інститутом законодавства Верховної Ради України провести у третьому кварталі 1998 року в місті Києві науково-практичну конференцію щодо втілення в життя положень Конституції України.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
17 червня 1998 року.

Парламентська хроніка

«Тримайтеся, хлопці!..»

(Початок на 1-й стор.).

Однак Іван Плющ, узявши слово для виступу, зняв свою кандидатуру, що навіть для багатьох учасників цього виборчого процесу, звиклих до будь-яких тактико-стратегічних кульбітів, стало несподіванкою. Прояснитися ситуація дещо пізніше.

Те, що цього разу серед претендентів на посаду керівника парламенту зостався лише Олександр Ткаченко, не завадило депутатам під час обговорення перемити кісточки і Олександру Миколайовичу, і Івану Степановичу. Утім, серед взаємних особистісних звинувачень пролунало і оте, так би мовити, прояснююче команде. Лідер НДП Анатолій Матвієнко докоряв Олександрові Морозу за порушення якихось домовленостей і, як наслідок, — висування кандидатури Олександра Ткаченка, а відтак заявив, що його фракція у «цьому блуді» участі не братиме. Спростовуючи це твердження, Олександр Мороз заявив, що його фракція домовленостей не порушила, мовляв,

їхній представник О. Ткаченко мав зняти свою кандидатуру в заключному слові, однак в його опонентів здали нерви... й Олександр Олександрович закликав опонентів мужатися майже козацькою фразою «Тримайтеся, хлопці!..».

Та, як засвідчив подальший розвиток подій, триматися доведеться усім без винятку парламентаріям.

Доки Верховна Рада визначалася, бути чи не бути її головою Олександрові Ткаченку (нагадаю, що до бюлетеня було внесено прізвище одного цього претендента), по радіо пролунало звернення Президента Леоніда Кучми до народу. Леонід Данилович оголосив, що наділяє сам себе особливими законодавчими повноваженнями. Пригадалося, як улітку 1993-го тодішній прем'єр-міністр Л. Кучма випросив у парламенту подібні надзвичайні повноваження. Ніяк не пригадаю, що доброго ми з того мали, — не можу забути лише хіба що підписаного Кучмою грабіжницького закону про трасти...

Цікавий збіг обставин — відновленням радіотрансляції сесійного засідання, на якому голова лічильної комісії В. Мішура оголошував результати виборів голови ВР, було перервано радіоінтерв'ю міністра внутрішніх справ (добре, що не навпаки!). За Олександра Ткаченка проголосували 148 його колег із 214, що взяли участь у голосуванні. Отже, Голову Верховної Ради і цього разу не було обрано. «Тримайтеся, хлопці!»

Анатолій СКАЛА.

У номер

Здається, нас знову ошукали

Компенсація прямих збитків, яких зазнав харківський «Турбоатом» внаслідок відмови України від участі в бушерському контракті, «проблематична», заявив на прес-конференції в Харкові радник президента США з питань нових незалежних держав посол Річард Морнінгстар. «Однак ми шукатимемо якийсь вихід», —додав він.

Р. Морнінгстар повідомив, що американська сторона «розуміє проблеми», що стоять перед «Турбоатомом», і спробує знайти потенційних інвесторів, котрі працюватимуть з харківським підприємством, передає «Інтерфакс-Україна». Він підкреслив, що «мужнє рішення уряду (відмова від участі в іранському проекті — «ІФ-У») було правильне і усвідомлене».

Домовленості про неучасть харківського «Турбоатома» в бушерському проекті було досягнуто навесні цього року під час візиту в Україну держсекретаря США Мадлен Олбрайт. Тоді ж домовилися й про візит до регіону американської делегації для вивчення його інвестиційних можливостей. Згідно з контрактом «Турбоатом» мав виготовити турбіну для АЕС, що будується в Ірані. Керівництво підприємства вважає, що прямі збитки внаслідок відмови від контракту становлять 5,1 млн. дол. — сума, витрачена на розробку турбіни.

ДРЕЙФУЄМО?

Ранкове та денне засідання 19 червня

За вже звичною схемою сесія продовжила пошуки виходу зі штучно (але свідомо й цілеспрямовано) створеної патової ситуації. Так, депутат І. Чиж запропонував зробити тижневу перерву, поїхати до виборчих округів, там «зарядитися» і з новими настроями повернутися до сесійного залу, відтак результативність виборів напевне буде іншою.

Депутат І. Кірімов закликав ще раз провести консультації у фракціях і дійти певного узгодження щодо кандидатури Голови Верховної Ради. В. Чорновіл знову наполягав на необхідності вироблення взаємоприйнятної позиції на засіданні узгоджувальної ради фракцій. Водночас М. Павловський, О. Єльяшкевич та О. Мороз переконували, що необхідно змінити процедуру обрання. Оскільки узгоджувальна рада неспроможна самотужки розв'язати гордіїв вузол, тож вихід — у проведенні рейтингового голосування з визначенням найбільш імовірних кандидатів. В. Марченко запропонував працювати без вихідних і таки обрати голову. Зрештою, вирішили зробити 45-хвилинну перерву для роботи узгоджувальної ради.

Далі сесія вирішила працювати у понеділок у пленарному режимі для обговорення і голосування. Потому розпочалося висунення кандидатур. Серед них були і вже знайомі імена, і нові. Дійшло до абсурду, коли представник НДП запропонував цілий

«пакет» прізвищ. Щось нове? Та ні, автор сказав, що оскільки тут розігрується фарс, то чому б не вдатися і до такої ось форми. Вона викликала певний спротив, але депутатський загал, схоже, вже нічим не здивуєш...

Для підготовки «об'єктивок» (довідок на кожного претендента) сесія оголосила перерву до 16-ї години. До речі, пропозиція працювати у пленарному режимі у суботу і неділю схвалення депутатського загалу не одержала.

Іван ДМИТРЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

КОНСУЛЬТУВАЛИСЬ, І МАЛИ РОЗУМ

ПРОДОВЖУЄМО знайомити наших читачів з думкою народних депутатів про... самих себе. Сьогодні наш співрозмовник — лідер парламентської фракції Народного руху України В'ячеслав ЧОРНОВІЛ.

— В'ячеславе Максимовичу, кілька тижнів тому в інтерв'ю нашій газеті ви досить негативно відгукнулися про перші кроки новообраної Верховної Ради. Чи не з'явилися з того часу підстави для ліпшої оцінки діяльності парламенту?

— Місяць Верховна Рада топчеться на місці. Не прийняли необхідних змін податкового законодавства, не готова бюджетна резолюція. Усе це через упертість частини парламенту, яка не бажає рахуватися з реальністю і хоче таким вольовим прийомом, як у 1994 році, нав'язати своє керівництво ВР. Забувають, що завдяки новому виборчому законові парламент зумів певною мірою структуризуватися політично, і такі прийоми уже не пройдуть. А ми з самого початку попереджали, що коли не знайдемо компромісу — не підемо на так зване пакетне голосування, то нічого не вийде. Жодна з сторін не має вирішальної більшості (ліві також, а без «Громади» вони взагалі у меншості), тому в такій ситуації голову ВР нам не обрати.

Виходячи з цього, ми й запропонували зробити перерву у сесійних засіданнях і провести міжфракційні консультації.

— Результати цих консультацій також оцінюють неоднозначно...

— Певні успіхи є. Принаймні після цього вдалося конституційною більшістю внести зміни до Регламенту, які гарантують можливість повторного висунення кандидатур, а отже, і можливість пакетного голосування. Друге, що нам удалося, — це домовитись про попереднє узгодження кандидатур Голови ВР, його заступників і керівників комітетів (так званий великий пакет). На жаль, далі домовленостей про узгодження цих кандидатур ми не пішли. Очевидно, такі домовленості треба продовжувати, а не висувати непродумано одні й ті самі кандидатури. Це єдиний вихід...

— Даруйте, а коли не це, тоді, на вашу думку, що?..

— Я не думаю, що Президент України зважиться на якісь такі кроки щодо існування парламенту загалом, це було б занадто, для цього немає конституційних підстав. У мене такі передчуття, що він може просто, пославшись на те, що парламент не працює, взятися підміняти Верховну Раду шляхом видання своїх указів з тих чи інших не врегульованих законами питань. І навіть перевищити свої конституційні повноваження, обгрунтовуючи це нашою бездіяльністю.

— Розстановка політичних сил у парламенті не така вже й прозора, як може видатися з першого погляду. Багато хто вражений тим, що під час виборів голови парламенту менше, аніж сподівалися, набрав голосів Олександр Мороз.

— Ми також підраховували, і здається, що якась частинка інших лівих не проголосувала за цю людину —тут зіграли певні ревнощі за Симоненка: мовляв, чому це Мороз, а не Симоненко — лідер більшої фракції? Словом, була гра амбіцій, котра зовні й не помітна.

— І наостанок. Коли маєте бажання, поділіться, будь ласка, власними прогнозами щодо майбутньої імовірної трійки керівництва парламенту.

— Передбачити важко, скажу лишень, що ми при формуванні так званої пакетної трійки дотримуватимемося принципу: центрист, лівий, правий. Тобто хтось із центристів — фракція НДП, соціал-демократи чи інші — має очолити парламент, хтось із лівих (скоріше, з комуністів) — перший заступник, і від Руху — заступник. Це було б справедливо.

— Коли не таємниця, чи можете назвати таку трійку поіменно?

— Не таємниця, ми на засіданні робочої погоджувальної групи назвали такі імена від чотирьох фракцій: на голову ВР —Івана Плюща, на першого заступника — когось із комуністів, нехай визначаються самі, на заступника — Юрія Костенка. Але до виборів пакетом ще справа не дійшла.

Інтерв'ю взяв
Анатолій БЕНЬ.

ВИСТУПИ КАНДИДАТІВ НА ПОСАДУ ГОЛОВИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Виступ народного депутата України Віталія Журавського *(фракція НДП)*

Шановні колеги! Нікого не треба переконувати в тому, що парламент розколотий. Всім зрозуміло: одинак, навіть якщо він геній, у цьому парламенті не буде обраний головою. Головою буде обрано лише ту людину, яку висуне ситуативна більшість парламентських фракцій. До того ж за строгої домовленості голосувати саме за цю, а не за іншу кандидатуру. Механізм такого контролю давним-давно відомий. Отже, слово за погоджувальною радою фракцій. Лише за такої умови можна вийти з парламентської кризи. Мені особисто соромно одержувати зарплату депутата Верховної Ради, оскільки наш парламент ще не почав працювати. Ми лише зводимо один з одним рахунки. Стінка іде на стінку. Порозуміння поки що не виходить. Особисто я і народний депутат України Сергій Кириченко перерахували власну заробітну плату за травень страйкуючим шахтарям. Цим самим ми виконали волю Християнсько-демократичної партії України, яка сповідує любов до ближнього і діє за принципами соціальної відповідальності.

Проте я вірю, що ми з вами — і комуністи, і соціалісти, і селяни, і громадівці, і соціал-демократи (об'єднані), і народні демократи, і Рух, і прогресивні соціалісти — виймемо з глухого кута, оберемо керівництво парламенту. Яким я бачу майбутнього голову?

Передусім це має бути людина, знана в Україні, з досвідом політичної діяльності, добре обізнана в законотворчій діяльності. Україна перебуває в перехідному стані. Отже, спікером має бути особистість, яка знайде порозуміння і з крайньо-лівими, і з крайньо-правими. До Верховної Ради нас делегували різні соціальні прошарки, різні регіони, різні партії. І якщо комусь не подобається наше обличчя, то що робити? Ми є такі, які є. Одне слово, майбутній голова Верховної Ради зобов'язаний бути людиною компетентною, відкритою, доступною, виваженою і вболівати за долю наших виборців.

Під час виборів голови ми всі повинні бути впевнені, що наш обранець не буде слугувати жодній із представлених політичних сил у парламенті. Не менш важливим для нас має бути і те, щоб новообраний голова був здатний гідно представляти законодавчу гілку влади, при цьому шукаючи порозуміння з іншими гілками влади.

Бажано, щоб голова був здібним організатором і керівником всіх структур парламенту. Це означає, що спікер має добре головувати не лише на сесійних засіданнях, а і в повсякденній роботі парламенту, включаючи і роботу його апарату.

Яким же чином можна поліпшити, зробити більш ефективною роботу служб Верховної Ради України?

Головна діяльність парламенту повинна бути зосереджена на законотворчій праці. Тому слід акцент основної уваги перенести саме на ті структури апарату Верховної Ради, які займаються консультативною, аналітичною, експертною роботою, і які за

своїм потенціалом здатні в разі необхідності дати нам високого гатунку законодавчі матеріали. Ці служби повинні бути головними. Насамперед я маю на увазі юридичне і науково-експертне управління Секретаріату Верховної Ради.

Якщо ми з вами хочемо самостійно вести законотворчу роботу і гідно представляти інтереси виборців, для цього потрібні кошти. Проте тут виникає проблема: де їх знайти, якщо бюджет Верховної Ради вкрай обмежено?

Можу вказати один із шляхів розв'язання цієї проблеми — змінити структуру апарату Верховної Ради. Одною з його ланок є Інститут законодавства Верховної Ради. Це окрема юридична особа, яка має більш як 70 штатних працівників, відповідні приміщення, засоби зв'язку, транспорт і повне комп'ютерне забезпечення. Згадана структура працює близько 3 років. Я хотів запитати у своїх за депутатським стажем старших колег, чи багато ви розглядали законопроектів, розроблених цим Інститутом? Ви не дасте мені злукавити, що таких законопроектів було вкрай мало. А саме це є основною функцією Інституту законодавства. Тоді чим же займається цей Інститут? Презентацією книжок, популяризацією його керівництва, проведенням гучних пресконференцій і «круглих столів», підготовкою аспірантів тощо. Тобто справами, які не мають безпосереднього відношення до забезпечення законопроектної роботи. А чи не краще кошти, які виділяються сьогодні на утримання Інституту законодавства, витрачати безпосередньо на розробку конкретних законопроектів, прийняття яких чекає вся Україна?

У Секретаріаті Верховної Ради існує науково-аналітичне управління, в якому працює близько 30 осіб. Тотальній більшості депутатів невідомо, чим же займається цей підрозділ Верховної Ради? Особисто я не бачив жодних розробок цієї структури, призначених для допомоги законотворчої діяльності народних депутатів України.

Ці приклади свідчать, що якщо уважно подивитися на структуру апарату Верховної Ради, то цілком реально відшукати джерела фінансування конкретної, конче необхідної законотворчої роботи, до якої можна залучити найкращих фахівців України з достойною оплатою їхньої праці.

Отож до роботи, колеги! Вірю, ми знайдемо врешті-решт порозуміння. Ми приречені на це. І що скоріше ми віднайдемо розв'язання складної проблеми виборів керівництва парламенту, толіпше буде для нас самих. Кожен депутат свідомий того, що рейтинг нашого парламенту невпинно падає і вже недалекий той час, коли в гарячих головах деяких посадових осіб може зароїтися думка про розпуск Верховної Ради України. Сьогодні таку ініціативу населення України може підтримати.

Іншого шляху, ніж пошук джентльменських домовленостей, у нас немає. Тому, на мій погляд, було б доречно окремо зустрітися підприємцям, науковцям, просто впливовим людям різних фракцій і допомогти своїми рекомендаціями лідерам фракцій. Якщо головою парламенту буде обрано представника якоїсь із найбільш впливових фракцій, слід відразу домовитися про те, що ця людина має обов'язково внести на посаду першого заступника і заступника представників інших фракцій, іншого політичного спрямування, як вже це пропонувалося в цьому залі. Ця ідея може стати основою для конструктивного розв'язання нашої проблеми, навіть і без пакета.

Дякую підприємцям, шановному депутату Носалику, який висунув мою кандидатуру на посаду Голови Верховної Ради України. Своєю працею в парламенті я доведу, що виборці не помилилися. Свою кандидатуру знімаю і голосуватиму за того кандидата, якого висуне ситуативна більшість і який відповідатиме тим кретиріям, про які йшлося вище.

Дякую за увагу!

Виступ народного депутата України Олександра Ржавського *(виборчий округ № 46)*

Шановні депутати! Вже втретє я стою на цій трибуні. І ви знаєте, ніяк мені не може це набриднути, як тут кажуть. Якщо та Верховна Рада відзначилася тим, що прийняла Конституцію, — хто каже погану, хто каже — не дуже, але, я думаю, що наша Верховна Рада має відзначитись тим, що колись, мабуть-таки, обере свого голову.

Я хочу сказати таке. Мої прогнози, які я висловлював на цій трибуні, на жаль, справдилися. Це дійсно так: ніхто не може ні до чого домовитися. Я чекав, коли висунулися «зірки першої величини». Висунулися і з правого боку, і з лівого. Висувалися навіть і позафракційні, «зелені», але жодної домовленості нема. Чекали ми кілька днів, коли узгоджувальна рада фракцій кінець-кінцем домовиться: хто ж буде цією узгодженою кандидатурою? Ну що, побалакали кілька днів і, крім більшої неприязні, нічого з цього не винесли.

Я всім казав, що, мабуть, уже прийшов той час, коли мажоритарникам набридне брати участь у цьому цирку. А іншого слова тут і знайти неможливо. І ви думаєте, що вся Верховна Рада не хоче вибирати голову? Гадаю, ні. Гадаю, у Верховній Раді є десь 20 депутатів, які оцим усім крутять. Не більше цього. І, може, дуже добре, що є партійна дисципліна. Але дуже погано, що за партійною дисципліною ми не бачимо здорового глузду.

Я хочу сказати, що ніхто із нас не повинен бути якоюсь маріонеткою. І оці «ляльководи», які водять нами, всім набридли. Може, слід усе-таки з'ясувати, що нам потрібно в цій Верховній Раді.

Сьогодні я бачу, що тут зал не дуже повний і, мабуть, наступне голосування матиме такий самий кінець, як і всі попередні. Або його хтось заблокує, або хтось когось не обере — все одно чогось комусь не вистачить.

Я тут дуже багато чув, що є такий, так би мовити, секретний указ Президента, який дозволяє, чи має собі таку думку, щоб припинити діяльність Верховної Ради. Хто каже, що цей указ є, хто — що цього указу немає. А ви мені скажіть, шановні добродії, який вихід є у Президента — давайте подивимося, — якщо ми більше місяця не обираємо голову? От не можемо ми обрати Голову Верховної Ради. Ще місяць, ще два тижні, а далі що?

Цей указ робиться не спеціально, а ми самі змушуємо його зробити. Дехто гадає — якщо вони не будуть брати участі в виборах чи будуть голосувати, як «ляльководи», то вони збережуть якісь свої позиції чи отримають певні посади. Багато місць уже зайнято. І не відомо, що буде в нашій державі після того, як розпустять нашу Верховну Раду. Простий приклад: стілець на трьох ніжках — це найбільш стійка опора. Він не хитається, дуже міцно стоїть. Так і у нас: три гілки влади. Є законодавча влада, є влада судова і є влада виконавча. Але якщо не буде однієї гілки, тобто не буде однієї ніжки, все полетить шкереберть.

Деякі комуністи з лівого боку казали, що ось неправильно розподілили якусь власність, приватизація не так пройшла, і в деяких містах казали, що це «прихватизація». Але я вам скажу, що у випадку розпуску ВР буде такий

розвал, така переоцінка цінностей, такий перерозподіл, що ви ще такого навіть не можете збагнути.

Я хочу вам сказати таке. Безумовно, фракція комуністів має право, чисто по-людськи має право мати спікера, тому що вона найбільша фракція у парламенті.

Але подивіться, що сталося зараз? До чого ми дійдемо з вами? Ви ж бачите, що немає компромісу. Ви дивіться, що каже наше праве крило. Праве крило у нас каже так: що ми згодні на будь-якого нелівого депутата. Є нелівий депутат, сьогодні стояв перед нами Сирота — нелівий депутат. Віддали йому, так би мовити, свої голоси. Але недолади чомусь. Чому йому недолади? Кажуть, у попередньому скликанні він не дуже гарно працював. Повірте, я не працював, у тому парламенті, ви ж мені дорікати нічим не можете.

Тому я вважаю, що ми всі маємо подумати, у який спосіб повинні працювати. Потрібні свіжі люди, свіжі думки і свіжі рішення. Мені дехто дорікає, що ти ще політик молодий, ти попрацюй трохи у Верховній Раді, навчишся працювати. Я думаю, що це не так. Я думаю, що я розучся тут працювати. Я ще не розучився працювати, тому я на цій трибуні сьогодні. Тому дайте мені, нарешті, можливість працювати! То ліві не дають, то праві не дають. Господи, до чого ж ми дійдемо з вами?

Я можу сказати, що Голова Верховної Ради — це більш презентаційна фігура, але це повинен бути боєць! Безумовно, це має бути людина, яка не дасть бути Верховній Раді у підстілках! Безумовно, повинна бути сильна влада, вона повинна бути! Але протидія і рівновага, що узгоджує всі гілки влади, не має бути опозиційно деконструктивною! Треба працювати з усіма, бо якщо не буде праці сумісної, то й не буде в нашій державі ніякого руху вперед. Всі знаєте ви Лебедя, Рака та Щуку, і я не буду вам більше пояснювати — це вже з отакою бородою, так би мовити, приклад, але іншого я тут не бачу...

Я ніколи не давав ганьбити свої підприємства, я ніколи не давав ганьбити своїх друзів і, безумовно, не дам ганьбити Верховну Раду!

Хочу сказати, що ми вже всі тут загрались. Ви розумієте, всі такі круті політики, всі так багато щось розумієте, — більш ніж ми тут всі взагалі. І кажуть: та дитино, хлопчику, йди, не заважай тут. А знаєте, ми всі догрались, як ото мала дитина — бігає, бігає, так награється, так їй добре... і не встигла до туалету добігти!.. Ну, буває... От ми теж можемо догратися до цього!

Я не підтримую деконструктивної позиції і хочу звернутися знову до вас. Я не знаю, сьогодні буде голосування, чи завтра, але у вас усіх є час ще раз подумати, ще раз зважити: доки ми тут стоятимемо?! Доки нас будуть слухати і доки ми не зможемо дійти до злагоди? Я гадаю, що хтось має бути розумніший. Дайте мені цю можливість!

Є одна така приказка: «Батько лаяв мене не за те, що я програв, а за те, що відігравався». Я розумію, що всі затратили якісь певні кошти, затратили певні сили на те, щоб виграти ситуаційно у цьому парламенті. Але, розумієте, що є можливість не програти більше. Ми можемо програти все і програємо не тільки ми, програє вся держава, якщо ми зараз не візьмемося до роботи! Нарешті, давайте знову зберемося і вирішимо, хто може бути головою, давайте переберемо кожну кандидатуру, але давайте зупинятися.

Закінчуючи свій виступ, я хочу сказати, що чекали ми всіх, всіх ми перечекали і сьогодні та сама ситуація. І знову у вас є шанс.

Є нормальний шанс, коли не потрібно буде віддавати комітети за голову, коли не потрібно буде торгуватися, — буде один голова, один помічник правий, другий помічник лівий, — і жодних проблем нема, нікому нічого ви не віддаватимете. А ви побачите, що я зможу бути справедливим, чесним, порядним і мати нормальні бійцівські риси.

Дякую.

Виступ народного депутата України Петра Симоненка *(фракція комуністів)*

Шановні народні депутати, шановні радіослухачі, наші виборці!

По-перше, основні положення, що стосуються організації роботи Верховної Ради України, виходу з глибокої системної соціально-економічної кризи, положення, що стосуються вирішення основних проблем широких верств населення, передусім, робітників, селян, пенсіонерів, студентів, нашої молоді, а також захисту національної науки, культури та духовності, з багатьох інших проблем вже були викладені в моїх доповідях з цієї трибуни.

По-друге, всебічний об'єктивний аналіз ситуації, в якій опинилась Україна, свідчить про те, що продовження цієї політики так званих реформ вже реально загрожує національним інтересам, національній безпеці та створює нелюдські умови життя для громадян України.

По-третє, розвиток подій в Україні, шахтарські страйки, зростання заборгованості у виплаті заробітної плати, пенсій, стипендій, повна залежність від міжнародних фінансових структур серйозно загострюють соціальну напруженість в суспільстві. Дуже небезпечним може бути розвиток подій у промислових регіонах — Донбасі, Запоріжжі, на Миколаївщині, Дніпропетровщині, Харківщині та практично у всіх регіонах України. Про це ми попереджали, до нас не прислуховувались, але реалії життя повністю підтвердили наші прогнози.

Четверте. Для захисту національних інтересів і інтересів народу України ситуація вимагає балансу політичних сил з урахуванням того, що на боці 4 фракцій, які постійно домагаються обрання Голови Верховної Ради тільки з їх числа, знаходяться Кабінет міністрів та адміністрація Президента. Виключити залежність Верховної Ради як вищого законодавчого органу від виконавчої влади — ось в чому ми вбачаємо сьогодні загрозу в організації роботи Верховної Ради України і необхідність її захисту.

П'яте. Розгляд питання обрання Голови Верховної Ради свідчить, що реально розподіл політичних сил у Верховній Раді є практично тільки між лівими та правими партіями. Ті, хто відносить себе до так званих центристів, на жаль, але це так, знаходяться у прямій і повній залежності від тимчасового уряду та адміністрації Президента.

Основа для цього — це передусім її причетність до банківських і комерційних структур, недосконалість законів та корумпованість влади.

Шосте. Ми вбачаємо, що головне завдання сьогодні як Голови Верховної Ради, так і всього складу Верховної Ради, народних депутатів, полягає і в захисті національних інтересів, і в захисті кожної людини. Мається на увазі створення умов для нормальної роботи, а також отримання захисту з боку держави всіх прошарків населення України.

Ми вбачаємо, що розгляд цього питання вимагає передусім великої відповідальності від усіх тих, хто сьогодні зібрався в цій залі, вимагає також від кожного з нас розуміння, що розвиток подій найближчим часом ще більше загострить ситуацію не тільки тут, у Верховній Раді, бо сьогодні намагаються тиском вирішувати кланові інтереси, але і в цілому в суспільстві.

Те, що розпочнеться у нас восени, коли вже самі урядовці кажуть про фінансову кризу і колапс у фінансово-кредитних стосунках, це якраз і свідчить про недолугість виконавчої влади, а також про безперспективність і згубність шляху, на якому знаходиться сьогодні Україна.

Тому фракція комуністів, визначаючи таку високу відповідальність, вносить ще раз на ваш розгляд мою кандидатуру. І я маю надію, що здоровий глузд визначатиме позицію кожного народного депутата.

На цьому я хотів би закінчити, подякувати вам. І готовий відповідати на ваші запитання.

Виступ народного депутата України Олександра Ткаченка *(фракція «Лівий центр»)*

Шановні колеги, гості і громадяни України!

Верховна Рада України за період з 1990 по 1998 рік виконала величну місію, законодавчо утвердивши історичні документи: Декларацію про державний суверенітет і Акт про незалежність та прийняла у 1996 році Конституцію України.

Нинішня Верховна Рада повинна реалізувати положення і норми цих правових документів і зосередити максимум зусиль на законодавчих питаннях. Цього вимагає від нас Конституція.

Проте першочерговими питаннями повинні бути, безперечно, соціально-економічні. Роботу ми розпочинаємо не з чистого аркуша, а вже маємо великий пакет напрацьованих законопроектів. Наша праця буде плідною тоді, коли ми підемо не шляхом протистояння, а шляхом пошуків взаєморозуміння і компромісів.

Сьогодні немає потреби пояснювати, що Україна перебуває на порозі національної катастрофи. Хоча це далеко не всі усвідомлюють. Приверну вашу увагу лише до декількох основних питань.

Подивімося на сферу грошового обігу в державі. Оціночний аналіз свідчить, що в обігу України сьогодні перебуває близько 12 мільярдів гривень, понад 1,5 мільярда векселів, обертається близько 12 мільярдів доларів США, 5 мільярдів німецьких марок і близько 5 мільярдів російських рублів. Як бачите, гривня становить близько третини всього грошового обігу, тоді як у розвинених країнах грошовий обіг повністю забезпечений національною валютою, а також відсутній бартер. Легко дійти висновку: Україна все ще не має своєї сталої грошової системи, а відповідно — фінансової політики, яка обслуговує свою, українську, економіку.

За 7 років відбулося падіння ВВП у 4 рази, промислового виробництва — в 2,5; більш як наполовину скоротилася продукція сільського господарства. Непрацюючі підприємства, безробіття, злочинність — основна візитна картка нашої України на сьогодні.

Катастрофічно погіршується демографічна ситуація. За 7 років майже на 2 мільйони скоротилося населення. Ось, шановні друзі, ціна і перспектива нинішніх «безальтернативних реформ»!

Ми маємо дати відповідь собі й українському народу — чому Україна, яка входила в першу десятку розвинених країн світу, без воєн і природних катаклізмів перетворилася на третьорозрядну державу? Виробляли до 1990 року тонну зерна на душу населення, виплавляли понад тонну сталі, видобували 4 тонни вугілля, кожний п'ятий-шостий громадянин України грав на одному з музичних інструментів... Кожен четвертий-п'ятий депутат у Верховній Раді — кандидат наук, доктор чи академік, а українська економіка котиться вниз.

Розвал економіки у нас здійснено по простій, але геніальній формулі: провели лібералізацію цін, ціну енергоносіїв підвели до світового рівня, різкий стрибок собівартості продукції і після цього — втрата і внутрішнього, і зовнішнього ринків.

Виникає запитання: чи потрібно було вдаватися до таких реформ? Так, реформи, безперечно, були потрібні, але керманичі їх здійснення проводили не за рахунок інтелекту власного народу, а за розсудом радників, які не проявили себе в своїх країнах, а взялися навчати нас, українців, як потрібно впроваджувати приватизацію, паювання, оподаткування. Як бачимо, результат — гіркий досвід.

Чи можна іти далі таким шляхом, спекулюючи тезою «альтернативи реформам немає» і роблячи вигляд, що нічого страшного з нами не сталося. На це запитання відповідає саме життя: так, проводити реформи, безперечно, згубно. Безумовно, що реформи потрібні, але лише такі, наслідком яких є зростання кількості та поліпшення якості продукції, підвищення життєвого рівня усіх громадян України, зміцнення могутності держави. Хоч шляхи розв'язання цієї проблеми кожний бачить по-різному і це — закономірно.

Що може нас об'єднати сьогодні? Безперечно, здоровий прагматизм, в основу якого покладено вищі національні інтереси, які базуються на сучасному розвитку власного виробництва, використання досягнень вітчизняної науки. Все це, шановні друзі, повинно стати фундаментальною методологічною основою всієї нашої діяльності. Інакше кажучи, нині ми переживаємо такий час, коли на першому місці мають бути життєві інтереси всього нашого українського народу.

Сьогодні з 23 мільйонів робочих місць зайнято лише близько 11 з половиною — ось над чим нам потрібно замислитись, визначивши роль і місце Верховної Ради в суспільстві, її авторитет як вищого законодавчого органу. Тому законодавча діяльність Верховної Ради цілковито має спрямовуватись у таких основних напрямах.

По-перше, потрібно посилити вплив держави на економіку, він досягається активним державним регулюванням, присутністю великих держзамовлень, бюджетною підтримкою пріоритетних галузей, використанням гнучкої податкової політики. Лише державне регулювання у кризовий період дозволяє сконцентрувати ресурси на пріоритетних напрямах і створити необхідні передумови для економічного зростання. Виняткового важливого значення набуває, що саме слід виробляти, а не просто нарощувати будь-який вид продукції.

По-друге, грошово-кредитна політика, що не допускає інфляцію до критичної межі та одночасно протягом кількох років розблоковує платоспроможність населення і активізує виробництво.

По-третє, внутрішня політика спрямовується на створення багатоукладної економіки, зберігається необхідність державного сектора у найважливіших галузях на рівні 60—70%.

По-четверте, здійснюється ефективна інфраструктурна політика, підтримується високий рівень інвестицій у виробництво (енергетика, агропромисловий комплекс на рівні мінімум 3, 5-4% від ВВП).

По-п'яте, в галузі соціальної політики держава гарантує достойний рівень життя, зайнятість, пенсійне забезпечення і соціальне страхування.

І, по-шосте, використовується низка значних економічних резервів, випущених з-під контролю держави. Передусім держава має взяти під свій контроль виробництво хліба, молока, м'яса, рослинної продукції, електроенергії, газу, вугілля, нафти, тютюну, горілки і вина. Ось наша економіка, ось ті галузі, що повинні постійно наповнювати бюджет і давати можливість повністю використовувати його видаткову частину за потребами.

Сформульовані мною першочергові законодавчі вимоги дещо суперечать умовам надання кредитів міжнародними фінансовими організаціями. Проте слід вибирати, що нам дорожче: виживання власного народу чи уявна благодійність міжнародних фінансових монстрів.

Нам потрібно шукати дієві шляхи і створювати більш сприятливі передумови та гарантії для розвитку України шляхом притоку прямих інвестицій у виробництво. До того ж, слід мати на увазі: для того, щоб надходили інвестиції, не можна більше брати у борг у міжнародних фінансових центрів. Інвестори хочуть отримувати прибуток на вкладений капітал, а не на обслуговування зовнішнього боргу України. Це аксіома для будь-якої розвиненої держави.

Безперечно, я і кожен народний депутат в цьому залі розуміємо, що питання інвестицій тісно пов'язане з податковою реформою. І проведення її є вкрай невідкладним.

Україна унікальна держава за своїми біокліматичними умовами. Стабільність нашої економіки — це стабільність розвитку агропромислового комплексу. Тому виняткового важливого значення набуває проблема піднесення сільського господарства, переробних галузей. Розпоряджаючись основною часткою світових чорноземів, ми не маємо ні морального, ні будь-якого іншого права займатися безглуздим імпортом харчових продуктів (переважно неякісних і шкідливих для здоров'я української нації).

Продовольча стратегія стає наріжним каменем національної безпеки взагалі. Тому першочерговим питанням має бути, безперечно, прийняття державної програми розвитку агропромислового комплексу.

Ця програма передбачає передусім реструктуризацію заборгованості підприємств АПК перед бюджетом і, безперечно, накладання мораторію, як мінімум, на три-п'ять років, на податкову систему в аграрній галузі. Якщо це зробити, я думаю, що село через 2—3 роки саме наповнить бюджет на рівні ВВП як мінімум в 100—120 мільярдів гривень.

Наступне — пріоритетний розвиток власного сільського машинобудування та виробництва вітчизняної техніки на рівні 3500—3600 видів технічних одиниць порівняно з тим, що сьогодні виробляється на рівні 1200; надання суб'єктам господарської діяльності в АПК довгострокових пільгових кредитів (не вище 3—5% річних). За цим стоїть собівартість продукції, конкурентоспроможність і на внутрішньому, і на зовнішньому ринках.

І останнє. Закон про пріоритетний розвиток села, якому ціни немає, другий за важливістю після Декларації, після Акта про незалежність, після прийняття Конституції. Нам до нього слід повернутися. Цей закон був розрахований на 10 років. Він давав можливість перетворити наше село на індустріальну галузь нашої незалежної України. І я вважаю, що цей доопрацьований закон повинен лягти в основу роботи нашого парламенту. Я вірю, що він відіграє вирішальну роль у піднесенні стабільності нашої економіки.

Нам, шановні товариші, потрібно терміново законодавчо завершити визначення, що таке народна власність на землю та порядок володіння, користування і розпорядження нею. Приватна власність на землю (її купівля-продаж) має обмежуватися присадибними ділянками та ділянками під будівництво. Будь-який продаж земельних паїв, закладених у вигляді застави земель, є незаконним і суперечить статтям 13 і 14 Конституції України. Людей сьогодні не задовольняє теперішній стан правового регулювання земельних відносин. Він здійснюється законодавчою владою, указами Президента, нормативними актами Кабінету міністрів і Держкомзему, місцевими органами влади. Це внесло хаос у регулювання цих надзвичайно важливих соціальних відносин.

(Закінчення на 5-й стор.).

Виступ Олександра Ткаченка

(Початок на 4-й стор.).

Тому в нас є всі підстави для прийняття комплексного закону — Кодексу законів про землю. Українській землі потрібно визначити ціну не на рівні 4—6 тисяч доларів за гектар, а, як мінімум, 25—50 тисяч — так, як ведеться у світовій практиці.

Але мати ціну — це ще не значить, що її слід розпродувати всім, кому заманеться. Гіркий досвід приватизації в промисловості вже багато чому навчив усіх нас. Ми за суспільство власників, але власниками мають стати всі, а не лише окремі обрані. Ось чому до таких питань нам слід підходити обережно і зважено як вищому законодавчому органу держави.

Історичний досвід свідчить, що в найважчі часи кадри завжди були рушійною силою у здійсненні політики, в тому числі і законодавчої. Так було в скрутний період в Японії, США, Німеччині та інших нині розвинених країнах. Тому не можна вважати правильним, коли в країні вищі кадри виконавчої влади нерідко призначають без погодження з Верховною Радою. Парламент не може бути стороннім спостерігачем. Це суперечить самій суті парламентаризму.

Слід законодавчо визначити порядок добору кадрів та їх звільнення. Це створить умови для плідної та ініціативної роботи, забезпечить підвищення ефективності управління і поліпшення кінцевих результатів діяльності.

Першочергово в цих умовах потрібно допрацювати і прийняти Закон про Кабінет міністрів, передбачивши чітку підпорядкованість в системі органів виконавчої влади, підвищивши відповідальність за дотримання всіх законів, які приймає Верховна Рада.

Ми, шановні колеги, не можемо допустити приниження ролі Верховної Ради в житті нашої країни. Слід чітко визначити різницю між об'єктивною критикою недоліків у діяльності цього органу, народних депутатів та приниженням честі і гідності вищого законодавчого органу та обраних народом депутатів.

Згідно зі статтею 6 Конституції, державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу і судову. На жаль, цього розподілу не завжди дотримуються представники виконавчої влади. Очевидно, настав час ввести в практику захист честі і гідності парламенту, скажімо, як це робиться у більшості країн світу.

Потребує істотного вдосконалення діяльність апарату Верховної Ради. Принцип тут один: апарат — для депутатського корпусу, а не навпаки. Секретаріат Верховної Ради за своєю основою — важлива структура, але вона має стати організаційно завершеною на сталій конституційній основі.

Серед першочергових завдань, безперечно, створення необхідних умов для ефективної роботи народних депутатів. Зокрема, передбачити розміщення комітетів в центральних приміщеннях, організувати необхідне фінансове, технічне, матеріальне забезпечення діяльності кожного депутата.

І на завершення. На цій високій трибуні виступило багато кандидатів на посаду Голови Верховної Ради. У своїх програмах претенденти внесли багато цінних пропозицій щодо вдосконалення роботи Верховної Ради. Всі пропозиції, зауваження потрібно проаналізувати комітетам, фракціям, узагальнити і прийняти їх, безперечно, до виконання.

Упевнений, що кожен з кандидатів гідний претендувати на посаду голови парламенту. Але в цей складний для держави час на цій посаді може бути людина з досвідом законодавчої роботи, державного керівника, яка глибоко розуміється на проблемах внутрішнього життя і зовнішньої політики. Це людина, яка разом з народними депутатами, незалежно від їх політичних поглядів, візьме на себе відповідальність за долю України, зможе знаходити вирішення найскладніших питань на рівні Президента, уряду, інших органів влади, самоврядування та на міжнародному рівні.

Хочу, шановні друзі, подякувати депутатам і фракціям лівого блоку за високу довіру, яку вони виявили, рекомендуючи балотуватися на посаду Голови Верховної Ради.

ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ЛЕОНІДА КУЧМИ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Шановні співвітчизники!

Вчора відбулося засідання Ради національної безпеки і оборони України, на якому обговорено економічну ситуацію в державі. Вона залишається складною, напруженою.

У поточному році ми вперше зупинили тривалий спад виробництва. Проте це ще не обернулося ні збільшенням бюджетних надходжень, ні поліпшенням стану справ в економіці загалом.

Водночас маємо надвитратну, непомірно велику видаткову частину бюджету, принципи формування якої мало змінилися з часів старої адміністративної економіки.

Усе це вже давно і настійно вимагає проведення бюджетної реформи. Однак спроби приступити до неї не знайшли підтримки у частини депутатів Верховної Ради минулого скликання.

Для збереження стабільності доводиться вдаватися до значних внутрішніх та зовнішніх запозичень. Обсяги державного боргу наближаються до критичної межі. До всього цього додається і вплив світової фінансової кризи.

В оздоровленні економіки провідна роль належить Кабінету міністрів, іншим органам державного управління в центрі й на місцях. Я вимагав і вимагаю від них забезпечення умов для піднесення виробництва, жорсткої економії коштів, посилення боротьби з несплатою податків.

Але цілком очевидно, що усунути загрозу кризи зусиллями лише виконавчої влади неможливо.

Сьогодні я хочу, щоб про це знали всі — центр роботи з розв`язання пекучих економічних проблем перемістився у стіни парламенту. Ще з початку року тут перебувають подані урядом 42 проекти законодавчих актів, реалізація яких могла б значно поліпшити фінансову ситуацію.

А також, що надзвичайно важливо, створити основу для розробки і прийняття реального бюджету на наступний рік. Такого бюджету, який забезпечував би економічне зростання, вирішення соціальних питань.

У попереднього складу Верховної Ради до цих документів так і не дійшли руки. Не до них і новообраному парламенту — вже другий місяць він паралізований кризою, пов`язаною з формуванням керівних органів.

Марнується час, запасу якого у нас немає. Стає реальною перспектива неприйняття цією сесією законів, конче необхідних для оздоровлення економіки.

Особливу стурбованість у мене викликає те, що фінансова криза вдарить по стабільності гривні. Що, у свою чергу, призведе до підвищення цін і нового спаду виробництва.

Я не можу, не маю права допустити такого розвитку подій. І тому не збираюся чекати, поки у Верховній Раді вляжуться пристрасті навколо розподілу керівних посад.

Детально розглянувши на своєму засіданні 17 червня питання фінансової стабілізації, уряд звернувся з проханням обговорити їх на засіданні Ради національної безпеки і оборони України.

Враховуючи всю складність і відповідальність економічної та соціальної ситуації і керуючись Конституцією, Рада рекомендувала Президентові України врегулювати ряд життєво важливих для країни питань економічного життя своїми указами.

Йдеться про комплекс невідкладних заходів, спрямованих на послаблення податкового тиску, стимулювання виробництва.

Зокрема, передбачається зменшення ставки податку на додану вартість, зниження податкового навантаження на фонд оплати праці, запровадження давно очікуваного селянами єдиного сільськогосподарського податку, спрощення порядку оподатковування малого підприємництва.

До речі, це саме те, що обіцяли у своїх передвиборних програмах практично всі нинішні депутати.

Це стосується і заборгованості у заробітній платі та інших виплат. Уряд опрацював законопроекти, які дають змогу додатково мобілізувати для її погашення понад 1 млрд. гривень.

Однак відсутність законодавчого врегулювання не дозволяє задіяти усі можливі фінансові ресурси.

Народ, держава не можуть і надалі залишатися заручниками невизначеності, що складається у Верховній Раді.

Тому я беру на себе відповідальність і, виходячи з рекомендацій Ради національної безпеки і оборони, приймаю рішення видати необхідні укази. Одночасно до Верховної Ради буде подано проекти відповідних законів, які вона має розглянути протягом місяця.

Завдяки цьому ми, по-перше, не будемо втрачати час через політичні розборки у парламенті, по-друге, одержимо можливість перевірити пропоновані норми практикою і внести, в разі потреби, зміни, доповнення чи уточнення уже в закони.

Шановні співвітчизники!

Розумію, що не всі з цих кроків будуть популярними. Але розраховую, що ви підтримаєте дії Президента, що вони знайдуть розуміння в парламенті.

Іншого шляху просто немає.

Водночас уже вкотре пропоную народним депутатам врешті-решт усвідомити: з двох варіантів відносин між законодавчою і виконавчою владою — продовження конфронтації чи співпраця — прийнятний лише другий.

СЛОВА І КРОКИ ПРЕЗИДЕНТА РОЗХОДЯТЬСЯ

Думки з приводу

Так оцінили звернення глави держави народні депутати. Водночас вони вважають, що цим зверненням Леонід Кучма розпочав свою передвиборну кампанію.

Володимир ФІЛЕНКО, фракція НДП:

— Звернення Президента лягло на грунт того, що відбувається у парламенті. Верховна Рада не може розпочати законотворчий процес, а економічна ситуація в Україні — загрозлива. Потрібні термінові дії в економічній, податковій сфері. Час не чекає. А тому Президент виявив сміливість і взяв на себе відповідальність прийняти відповідні укази, паралельно внести їх на розгляд Верховної Ради. Я думаю, що в нього була безвихідна ситуація, а тому парламенту нема підстав звинувачувати главу держави в таких кроках.

Валентин ЄСЬКОВ, фракція КПУ:

— Це був крок, на який очікували. І це в стилі Президента — нічого нового у зверненні щодо парламенту не сказано. Вважаю, що цим зверненням повністю розгорнулася передвиборна президентська кампанія. Нині Леонід Кучма зі свого боку, і це можна пояснити, набиратиме очки, бо ситуація у Верховній Раді викликає певне нерозуміння у громадськості, яка не бачить цієї «кухні» зсередини.

Ігор ОСТАШ, позафракційний, об'єднання «Реформи-Центр»:

— Президент досить вдало використав ситуацію, яка складається у парламенті, для піднесення свого іміджу. І, зрештою, я бачу певні позитиви в його виступі, але водночас хотів би загострити увагу на тому, що деякі рішення, деякі укази, — ми їх поки що не бачили, але зі сказаного зрозуміли, — стосуються питань, урегульованих законодавством. А в цьому разі вступають у дію певні положення Конституції. Без сумніву, це будуть укази, в яких перевищуватимуться повноваження Президента. А тому можлива перспектива їх розгляду в Конституційному суді.

Євген ЖОВТЯК, фракція НРУ:

— По-перше, я вітаю усі заяви Президента, спрямовані на реформування податкової системи. Але справа в тому, що його заяви і конкретні кроки дуже розходяться: говорить про зниження податкового преса, а видає укази, які посилюють його, цей прес. Наприклад, сумнозвісний указ про ПДВ.

А по-друге, є конституційна проблема: всі укази, які він збирається видавати, — про питання, врегульовані законодавством. Фактично з указів, які готуються, лише указ з бюджетної резолюції стосується питання, не врегульованого законодавством, бо цю резолюцію Верховна Рада повинна була прийняти 15 червня.

Олександр ТУРЧИНОВ, фракція «Громада»:

— Звернення Президента мене вкотре перелякало. Глава держави повідомив, що він бере на себе керівництво економікою. Та ми вже бачили протягом чотирьох останніх років, як він це робив. І далеко за прикладами ходити не треба. Чого вартий лише один указ, що стосується сплати податку на додану вартість. Це можна сказати і щодо указу про фонд оплати праці тощо.

Цей вибух указів може стати останнім цвяхом, який буде забито в домовину української економіки.

Записав Володимир КОРОЛЮК.

У номер

● *Херсон*

«Шануймося, нащадки»

Біля залишків старовинних валів та Суворовської в'їзної брами зібралося стільки люду, що їх колишній форт Олександр-шанц не бачив з дня свого заснування. Тут, на площі та в самому кіноконцертному залі «Ювілейний» відкрилася виставка «Експо-98». Організатори зібрали й представили (по можливості) всі досягнення міста з дня його заснування. А це було 220 років тому.

Після підняття прапора з гербом Херсона, привітання міського голови Миколи Ординського розпочалися урочисті заходи — парусна регата, рибацьке свято «Херсонська тарань», театралізований мітинг-концерт «Шануймося, нащадки». Справжньою подією стало шахово-ігрове шоу «Херсонські Васюки».

● *Київ*

Шахтарська перспектива: нове керівництво та старі борги

З початку року на підприємствах вугільної промисловості правоохоронними органами виявлено 306 злочинів. Серед них — 99 розкрадань у великих і особливо великих розмірах, 35 фактів хабарництва. До кримінальної відповідальності, інформує ДІНАУ, притягуються 400 осіб, серед яких сто керівників різного рангу. Основні «лазівки», через які бюджетні кошти перетікають у кишені нечесних людей — незаконне отримання кредитів, неповернення їх, використання коштів не за призначенням.

А тим часом, як повідомляє наш донецький кореспондент, трьох генеральних директорів — державної холдингової компанії «Торезантрацит», виробничих об'єднань «Артемвугілля» та «Сніжнеантрацит» — звільнено з посад.

● *Одеса*

«Соні» – у рибачки Соні

Свою другу щорічну конференцію всесвітньо відома компанія «Соні» провела в Одесі (перша відбулася в Києві). Було докладно оглянуто шестирічну офіційну діяльність компанії в Україні: розпочали її тут лиш два ділери, а нині, окрім центрального офісу в Києві, вже працюють регіональні представництва в Одесі, Львові, Дніпропетровську й Донецьку. Є 80 магазинів —офіційних ділерів, 21 сервісний центр у 15 областях України. Розширюється й ринок збуту. До конференції приурочено виставку найновіших виробів «Соні».

Галина КВІТКА, «Голос України»

Побільше б здоров'я охороні здоров'я

Професійний день тижня

Завтра — День медичного працівника. Професійне свято люди в білих халатах навряд чи зустрічатимуть з великим піднесенням. Ті, хто турбується за здоров'я нації, самі чекають на швидку допомогу. Для нехвороблививого життя послідовникам Гіппократа не вистачає здорового бюджету. Оглянувши кошторис медиків, будь-який ескулап поставить невтішний діагноз: страждає від систематичного «недоїдання». Нинішнього року медицині виділили 3850 млн. грн. — майже вдвічі менше, ніж потрібно для безоплатного оздоровлення населення в державних та комунальних лікувальних закладах. Наслідок — лихоманить галузь. Скорочуються посади спеціалістів, закриваються відділення, стаціонари перебиваються без ліків та решти необхідного. І тут болить не лише медицині.

Підгодувати б той бюджет — тоді б і галузь одужала. Але чим? Може, ніж така «безоплатна» медицина без бинтів та шприців— замислилися охоронці здоров'я,— то нехай краще пацієнт фінансує. Та от біда, не лише медики — більшість пересічних громадян страждають на невиліковну, здається, хворобу, що зветься безгрошів'ям. От і виходить: 49-та стаття Конституції безоплатне медобслуговування гарантує, пацієнт, що не має за душею і копійки, фінансує, а медицина жебракує. Як і усі ми — скаже дехто. Тільки на відміну від шахтарів або вчителів люди у білих халатах майже не страйкують — клятва Гіппократа вона і в Африці клятва.

Звісно, цього дня логічно бажати медичним працівникам здорових бюджетних асигнувань і грошовитих пацієнтів. Але з огляду на діряву державну скарбницю та порожні гаманці реально зичити здорового глузду, здорового оптимізму, здорового терпіння і просто здоров'я. А взагалі, якесь невеселе настає свято.

На знімку: сестра-анестезіолог Людмила Баклан і операційна сестра Катерина Андрюшина одної з лікарень Миколаєва готуються до операції.

Фото Олександра КРЕМКА.

Ярослав СЕРГІЄНКО, журналіст

Країною цікавляться. І дуже

Новосілля тижня

У Києві за участю Надзвичайного і Повноважного Посла Великобританії в Україні Роя Ріва відкрито офіс служби моніторингу Бі-Бі-Сі. Досі служби моніторингу відомої британської інформаційної компанії діяли у Москві, Баку, Ташкенті і Найробі. Моніторинг новин та інформації українських і білоруських радіо і телепередач, газет робився у штаб-квартирі у Невешемі. Відкриття офісу в Україні пов'язано з тим, що у клієнтів Бі-Бі-Сі з'явилася потреба у більш детальній інформації з регіону.

3 серпня київський офіс матиме десять моніторів, які щодня по 14 годин вивчатимуть і аналізуватимуть новини українських та білоруських мас-медіа.

До речі, у київському офісі, яким керує Люсі Робінсон, здебільшого працюватимуть українські спеціалісти. Вони проводитимуть моніторинг новин і перекладатимуть їх на англійську. Потім ця інформація електронно переправлятиметься до Британії, де її у друкованому чи електронному вигляді отримуватимуть офіційні організації, комерційні структури. Вони викладають добрі гроші за інформаційні послуги.

На відкритті офісу посол Британії Рой Рів повідомив журналістам, що користувався моніторингами Бі-Бі-Сі, які були для нього хлібом з маслом. Директор служби моніторингу Бі-Бі-Сі Ендрю Хіллс зазначив, що інформація про Україну і Білорусь для клієнтів братиметься з багатьох джерел.

Сергій ЛАВРЕНЮК, «Голос України»

Газ тисне на нас. Ми тиснемо на газ

(Початок на 1-й стор.).

На перший погляд, так, оскільки й національна програма «Нафта і газ України до 2010 року» передбачає збільшення видобутку до 35 мільярдів кубометрів газу. Таким чином, усе ніби сходиться. Проте проблема полягає в тому, що на момент складання цієї програми газові родовища, які мали б забезпечити приріст видобутку, ще не були відкриті. Передбачалося, що це буде зроблено до 2000 року, але, за словами фахівців, починаючи з 1992 року, розпочалося обвальне скорочення геологорозвідувальних робіт. Причина — відсутність належного фінансування. Тож уже сьогодні зрозуміло, що темпи геологорозвідувальних робіт не зможуть забезпечити планованих показників. Якщо, звичайно, уже сьогодні розвідку та введення в експлуатацію нових родовищ не буде підкріплено матеріально і законодавчо. До речі, той же Анатолій Голубченко якось зазначав, що тільки для збереження існуючих темпів геологорозвідувальних робіт необхідно на 1 мільярд кубометрів видобутого газу вкладати не менше 100 мільйонів гривень. А нам же треба їх нарощувати, якщо ми хочемо вийти на декларовані цифри. Скажімо, в 1998–1999 роках в експлуатацію можна ввести родовищ сумарною ємністю 3 мільярди кубометрів, у стадії ліцензування — родовища ємністю до 20 мільярдів кубометрів. Чи багато це? Вистачить для нормальної роботи трохи більше як на рік (скажімо, за п'ять місяців нинішнього року підприємства Держнафтогазпрому видобули 7 мільярдів 333 мільйони кубометрів газу).

У цій ситуації головним аргументом урядовців є те, що, мовляв, після остаточного оформлення Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» її бюджет дозволить спрямувати значні кошти на геологорозвідувальні роботи. А крім того, вони посилаються на бажання таких світових компаній, як «Брітіш Петролеум», вкладати гроші у розробку українських газових родовищ. Але схема, пропонована «Брітіш Петролеум», Україні, м'яко кажучи, не дуже вигідна, оскільки ця компанія хоче отримати в концесію близько 30 тисяч квадратних кілометрів Донецько-Дніпровської западини, яка на сьогодні є найвивченішою — підприємствами Укргазпрому та Держкомгеології уже пробурено близько тисячі розвідувальних свердловин, на що витрачено десятки мільярдів доларів США.

Отож ці підприємства, а з ними і бюджет, мають отримати належний прибуток. А інофірмам є сенс виділяти в концесію території, які ще треба досліджувати, а отже — ризикувати. Бо інакше нас може чекати досвід Полтавської газонафтової компанії, створеної за участю англійської фірми ще у 1993 році: компанія отримала пріоритетне право на ведення геологорозвідувальних робіт на території площею 9 тисяч квадратних кілометрів, а працює лише на двох родовищах, відкритих раніше українськими геологами. Тобто компанія може «застовбити» за собою місце, не дуже поспішаючи з видобутком. І тоді — прощавайте, плани...

Дошка пошани

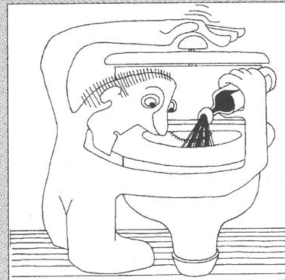

Талант і шанувальники

— Чув, нашому президенту не дають спокою лаври президента Рейгана?..

— ?!

— Пам'ятаєш рейганоміку? Під час економічної кризи в Америці Рейган почав видавати укази...

— Боже, краще б наш Леонід Данилович, наслідуючи Рейгана, подався в актори!..

Класні підвиди

Лев Глухівський, член фракції НРУ, вже не один тиждень б'ється над однією загадкою природи. Врешті-решт Левко Йосипович не витримав і просто в сесійному залі ошелешив колег запитанням:

— Належать депутати до класу, який називається гомо сапієнс, чи ні?

Від матеріалізованого духа Ч. Дарвіна:

Поки що ваші депутати належать до класу безГоловних. З такими підвидами: партійні — безпартійні, гомо сапієнс — гомо хапієнс.

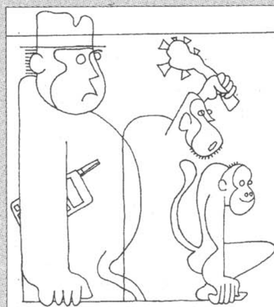

Дивне діло: одне — на всіх

Іван Куньов, народний депутат, член ПСПУ:

— Мені сьогодні соромно і боляче, ми робимо якесь дивне діло.

Від чергового:

А нам сьогодні радісно і щемно! І дивно якось слухать маячню.

Сувенір для янкі

Криївка. Підпільник Кіндрат при світлі каганця читає газету, його подільник Юзик порпається у снаряді.

— Юзику, а це не ти, бува, продав американцеві Джеймсу С. 37-міліметровий зенітний снаряд?

— А хіба що?

— А те, що загребли його в аеропорту, перед посадкою на літак Львів—Нью-Йорк, і снаряд витрусили...

— ?!

— Юзику, а ти не питав, на біса Джеймсу було купувати оту цяцьку?

— Як сувенір! На думку янкі, це справжній зразок конкурентної продукції вітчизняного виробника!..

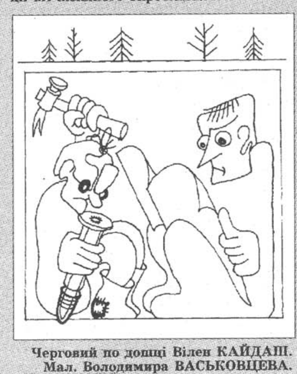

Черговий по дошці Вілен КАЙДАШ.
Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Тетяна МІШИНА, «Голос України»

Руйнування тижня

Історію нищать... відбійні молотки

Київський літературно-меморіальний музей імені Тараса Шевченка — філія Державного музею Т. Г. Шевченка — переживає насправді нелегкі часи. Хоча машини, які неабияк дошкуляли історичній пам'яті (на цю тему був матеріал у номері за 6 червня цього року), схоже, нарешті почали її «обминати». Та й сумнозвісний дорожній знак, що забороняє зупинку та стоянку біля будинку, за свідченнями його працівників, міліція взяла під контроль. Однак, на жаль, ці приємні несподіванки не забезпечили музею спокійного і затишного існування.

Річ у тім, що «Промінвестбанк», розташований у старовинній частині міста, неподалік від Майдану Незалежності, розбудовуючись, не витримав спокуси погосподарювати і на території меморіального будинку. За словами Ольги Шевченко, завідувачки літературно-меморіального музею, він таки спробував це зробити, навіть не маючи на те жодного дозволу. Адже будинок-музей Т. Шевченка ще з 1970 року взято під державну охорону як цінну історичну пам'ятку.

Отже, працівники банку 12 червня (увечері та вночі!) відбійними молотками розбили частину музейної огорожі, підрубали та понівечили декоративний виноград. Під загрозою знищення опинилася стара 200-річна шовковиця часів Т. Шевченка.

Керівництво музею, стурбоване незаконною та антигуманною діяльністю банківців, звернулося до голови Українського фонду культури Олександра Биструшкіна з проханням захистити від наруги та повного знищення одну з найцінніших пам'яток історії та культури — будинок, в якому мешкав Кобзар. За словами Ольги Іванівни, таке звернення, напевно, і врятувало огорожу. Адже невдовзі банк припинив свої дії і навіть дав згоду на реконструкцію та відшкодування бездумно зруйнованого...

Запросини тижня

Іван МИХАЙЛЕНКО, журналіст

Гуманітарний ліцей чекає новаторів

Певно, всі знають, що саме Царськосільський ліцей дав світу Олександра Пушкіна. І тому саме цей навчальний заклад вважається взірцем індивідуальної виховної роботи, яка дає можливість виплекати особистість світового рівня.

Але, на жаль, мало хто пам'ятає, що в Україні був свій ліцей, старіший за Царськосільський, який дав світу Миколу Гоголя. Саме Ніжинський ліцей можна вважати «основоположником» освіти цього рівня в Україні.

У столичному Українському Державному Гуманітарному ліцеї, що є ровесником нашої незалежності, не тільки взяли на озброєння традиції кращих ліцеїв минулого, а й уже створили свої. Сьогодні дедалі частіше говорять про школу-родину. Та це ж про них, про Гуманітарний ліцей Київського університету імені Тараса Шевченка. Сьогодні все частіше згадують про необхідність виховання власної національної еліти. А це ж основне надзавдання, яке поставили перед собою керівники ліцею і передовсім його директор — заслужений учитель України Галина Сазоненко. Сьогодні дедалі голосніше звучать думки про необхідність активізувати молодь, повернути її обличчям до загальнодержавних проблем, але ж саме в цьому ліцеї цінують не тільки знання, а й громадянську позицію підлітків, їх небайдужість, бажання здійснити високі помисли.

Кожного року Гуманітарний ліцей оголошує конкурс для учнів та вчителів, які хотіли б учитися і працювати в цьому навчальному закладі. Восьмикласники складають три вступні іспити. А от від педагогів, що мають творчі напрацювання, вимагають авторських концепцій, програм, можливо, авторських підручників, методичних розробок. Нинішнього року в ліцеї хочуть заповнити вакантні посади заступника директора з науково-методичної роботи, завідувача кафедри історико-суспільних дисциплін, учителів англійської та німецької мов.

Тут необхідні творчі люди. 25 червня і 18 серпня тих викладачів, які бажають працювати творчо, з вогником, чекатимуть за адресою: провулок Дзержинського, 3. Цей провулок неподалік від адміністрації Президента, мабуть, випав з поля зору комісії з перейменувань. Але дарма. Можливо, цю зелену затишну вулицю назвуть колись Ліцейною.

Наталя РІЗНИК, журналіст

Крім прав мають бути і обов'язки

Шок тижня

ТЕ, ПРО ЩО попереджали політики одразу по здійсненні ядерних випробувань в Індії та Пакистані, схоже, починає справджуватися. Цього тижня начальник юридичного бюро кабінету міністрів Японії Масасуке Оморі просто шокував світ. Так, під час засідання бюджетної комісії верхньої палати парламенту він заявив, що Японія «має конституційне право» не тільки володіти ядерною зброєю, а й застосовувати її в інтересах національної безпеки.

Від кого-від кого, а від Японії ніхто не очікував таке почути. Саме ця країна найактивніше критикувала Пакистан та Індію, закликала застосувати до «країн—порушників» спокою економічні санкції (і сама це зробила однією з перших), висловлювала занепокоєння, що випробування можуть підштовхнути інші держави, наприклад КНДР, розпочати або прискорити роботу зі створення ядерної зброї. Окрім того, як відомо, після поразки у другій світовій війні Японію позбавили права мати повноцінну армію (у нашому розумінні цього слова) і нині її функцію виконують національні Сили оборони. І ось такий пасаж...

До слова, заява пана Оморі шокувала і японських депутатів. Щоб якось погамувати пристрасті, начальник Управління національної оборони Фумію Кюма наголосив, що Японія не планує змінювати свій курс у цьому питанні. А базується він на трьох принципах: не мати, не виробляти і не ввозити ядерну зброю. Щоправда, ці принципи не підкріплені відповідним законом і є лише добровільними зобов'язаннями.

До речі, можливої агресії Японія очікує зовсім не від Пакистану чи Індії. МЗС країни занепокоєне нещодавньою офіційною заявою Пхеньяна про те, що країна продовжуватиме розробку та експорт військових ракетних технологій. Скоріш за все, їх постачають до Пакистану, Ірану та Лівії (принаймні, така інформація пройшла каналами ІТАР-ТАКС). Але у тій самій заяві був натяк: КНДР перегляне свою «ядерну політику», якщо США відмовляться від економічної блокади країни. Схоже, що до «інструментів» дипломатії додалися шантаж та погрози. І все це разом навряд чи сприятиме стабілізації в регіоні. А тим часом залишається очікувати: хто наступний оголосить про конституційне право теоретично володіти ядерною зброєю, щоб захищатися від теоретичного ворога.

Алла РОМАНЧУК, «Голос України»

Указ тижня

Нас лишилося мало: ми і наш біль...

У середу Президент Леонід Кучма підписав указ про тимчасове призупинення призову громадян України на строкову службу у Збройні сили, Національну гвардію та війська урядового зв'язку СБУ. Прес-служба Президента повідомила національним інформагентствам, що таке рішення прийнято «у зв'язку з проведенням організаційно-штатних заходів і скороченням чисельності особового складу до потрібної кількості».

Такий поворот подій у самий розпал призовної кампанії, що мала тривати до 31 червня і на яку держава надала близько 4 мільйонів гривень, став цілковитою несподіванкою для силовиків. Керівництво Міноборони й інших відомств упродовж кількох днів не могли прийти до тями — утримувалися від будь-яких коментарів для ЗМІ. Звісно, у військових накази не обговорюють, а тим більше — Головнокомандувача. Утім, у даному разі мовчанка військових була надто промовистою. Адже, схоже, вони сподівалися на зовсім інші зміни.

Військові, як відомо, люди дисципліновані. Тож вони пам'ятають, що відповідно до Конституції затвердження чисельності та структури ЗС України належить до повноважень Верховної Ради. Нині чекає на розгляд у парламенті проект закону «Про загальну структуру і чисельність Збройних сил України». Міністерство оборони підготувало також нову редакцію закону «Про загальний військовий обов'язок і військову службу». В законопроекті, зокрема, йдеться про збільшення граничного віку перебування на військовій службі: нині офіцер може бути звільнений у запас у 40 років. Деякі українські військовики вважають, що пенсія для чоловіка у розквіті сил — образа, а для держави — зайві збитки. Разом з тим у законопроекті передбачено ще й упорядкування кількості відстрочок від призову, тобто — зменшення їх. Адже ні для кого вже не є таємницею назва того вірусу, який не перший рік лихоманить військо, — некомплект: збройні сили страждають через відсутність повноцінного молодого поповнення, що призводить до численних порушень. Зокрема, випадки беззмінного (буває навіть аж до 25 діб поспіль) несення варти, а в результаті — солдати просто засинають на чатах або ще гірше — застосовують зброю проти своїх товаришів, сприяють розкраданню військового майна з об'єктів тощо.

Тим часом на сьогодні призвано близько 70 відсотків новобранців від потрібного поповнення. Згадане вище рішення Головнокомандувача не передбачає одночасного припинення процедури звільнення у запас тих, хто відслужив встановлений строк служби, тому спостерігачі зробили висновок: ЗС, Нацгвардія та деякі частини СБУ цього року буде скорочене приблизно на 30 відсотків — здебільшого солдатів і сержантів.

Сергій ВЛАД, журналіст

Танці під президентську дудку

Розчарування тижня

ЗВІТНИЙ тиждень спливає під знаком нових економічних реалій, окреслених низкою президентських указів. Підприємства і відомства, фермерські господарства і колгоспи розчаровані: наполягаючи на жорсткому режимі бюджетних витрат, Леонід Кучма розвіяв останні ілюзії щодо того, під чию дудку танцюватиме економіка найближчим часом.

Постанову парламенту від 3 червня про відхилення законопроекту, що подавався у розвиток президентського указу «Про деякі питання стягнення податку на додану вартість», Леонід Данилович відкинув як неконституційну партитуру. Мовляв, постанову підписувала тимчасова президія, а не голова Верховної Ради, через це й не слід приділяти їй особливу увагу. До диригента в особі Верховної Ради, котрий згідно з тією самою Конституцією має замовляти музику і керувати оркестром під час законодавчого концерту, виконавцям порадили не прислухатися зовсім. Диригент опинився у становищі статиста. Партитуру під назвою «Поглиблення фінансової стабілізації» оркестровій ямі вітчизняних товаровиробників на пальцях пояснив радник Президента Анатолій Гальчинський. За шість календарних тактів треба досягти бюджетної гармонії з дефіцитом у 2,5 відсотка від рівня ВВП. У кожного, звісно, своє розуміння гармонії. Навіть людям, у яких геть зовсім відсутній економічний слух, зрозуміло, що насправді йдеться про дисгармонію, насаджену всупереч практиці й теорії законотворення. Президент виступає в ролі авангардиста, врегульовуючи податкові, зовнішньоекономічні проблеми, які вже врегульовано чинним законодавством: ламаючи порядок завезення в Україну деяких видів олії, цукру, реалізації спирту етилового та алкогольних напоїв на внутрішньому ринку та ін. Не від хорошого життя, звісно, а через відсутність слуху, як це з'ясувалося ще за часів його прем'єрства, коли оркестр зчитував ноти з пріснопам'ятних декретів. За диригентським пультом — міністр фінансів Ігор Мітюков, якого, на думку справжніх поціновувачів музики, шкода. Бо для того, щоб зіграти, не провалившись, цьогорічну партію, слід «витиснути» зі скрипок амортизаційного, інноваційного, шляхового фондів більш як мільярд гривень і стільки ж — з ударних інструментів, котрі втілюють у життя приватизаційну програму. Ігор Мітюков, прислухаючись до нестрункої гри неналагоджених урядом інструментів, розуміє, що під таку музику ніхто не танцюватиме. Навіть якщо в оркестр покладуть кілька мільярдів доларів від Міжнародного валютного фонду. Але для того, щоб поклали — треба, аби іноземців задовольнила хоча б прелюдія! А вона тільки розчаровує.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, «Голос України»

СПОКІЙ І ПРИСТРАСТІ СЛОВАЧЧИНИ

ВВАЖАЄТЬСЯ, що головними опонентами на вересневих словацьких парламентських виборах будуть Рух за демократичну Словаччину (РЗДС, партія Владіміра Мечіара) та союзні йому сили, з одного боку, і Словацька демократична коаліція — об'єднання п'яти опозиційних партій — з другого. Саме між ними очікується найгостріша боротьба і перед виборами, і в майбутньому парламенті.

3. «За» і «проти» Владіміра Мечіара

Владімір Мечіар

Для такої досить благополучної країни, як Словаччина, аргументи протидіючих сторін здаються часом дещо несподіваними. «Опозиція хоче повернення чехословацьких часів, це — противники словацької незалежності», — твердив голова Комітету з міжнародних справ Національної Ради, член РЗДС Душан Слободник. На його думку, заслугою саме партії Владіміра Мечіара є здобуття Словаччиною самостійності. «Нині Мечіар може стати перед людьми і сказати: я виконав усе, що обіцяв, — наголошував пан Слободник, — і в цьому його головний козир».

Незважаючи на очевидні економічні здобутки держави, опозиція вважає Мечіара мало не узурпатором влади і теж має довгенький список аргументів. На думку віце-президента Соціал-демократичної партії Словаччини (яка входить до Словацької демократичної коаліції) Йозефа Крумполеца, реальний рівень заробітної плати словаків знизився за останні чотири роки на 15 відсотків; Мечіар не виконав обіцяну житлову програму; його політика спричинила нестачу зарубіжних інвестицій, призвела до погіршення міжнародного іміджу країни; уряд не стримав на 10-відсотковому рівні безробіття (нині ця цифра наближається до 12 відсотків) тощо.

Інші політики в неофіційних розмовах стверджували, що прем'єр непогано «погрів руки» на приватизації. Але якщо Мечіар наробив стільки очевидних і серйозних помилок та зловживань, то як реагує на це словацьке суспільство, чи відбуваються мітинги, демонстрації протесту? На ці запитання опозиціонери лише знизували плечима й додавали: Мечіар — відмінний популіст і демагог, і відсотків двадцять населення йому сліпо вірить, а ще велика частина — терпить. Разом із тим опозиція не має нині в своїх рядах такої харизматичної фігури, як Мечіар, та й особливої єдності серед його противників не видно.

Однак представники опозиційних партій переконані, що наступні вибори приведуть до значних перемін в Словаччині — перемін не на користь правлячої коаліції. Прихильники Мечіара так само впевнені у своєму майбутньому. Тим паче, аналітики не виключають: карти в новому парламенті можуть лягти 50 на 50 і виникне знайома нам патова ситуація — Словаччина й надалі залишатиметься без президента і з нинішнім прем'єром. Що, звісно, цілком влаштовує останнього.

4. «Угорський козир»

На території Словаччини, вздовж 680-кілометрового словацько-угорського кордону, проживає півмільйона угорців, що становить приблизно десяту частину населення республіки. Не дивно, що для словаків, які свого часу перебували під загрозою повної «угоризації», питання цієї меншини надзвичайно делікатне. Його теж використовують у передвиборній боротьбі.

Правляча коаліція звинувачує опонентів не більше й не менше, як у змові з угорськими партіями. Угорцям, мовляв, обіцяна територіальна автономія, за це вони підтримають на виборах опозиційні словацькі партії. Опозиція вважає такі звинувачення черговим свідченням підступності Мечіара і нечистою з його боку політичною грою. «Ми, — казав Йозеф Крумполец, —виступаємо лише за те, щоб проводити виважену щодо національних меншин політику. Натомість угорські партії підписали зобов'язання, що не претендуватимуть на територіальну автономію».

Самі угорці теж перебувають нині в радикальній опозиції. «Так, ми є проблемою для уряду, — заявив кореспонденту «ГУ» депутат від угорської коаліції Ласло Ашвані. — Але проблему цю спровокувала сама влада». Пан Ашвані вважає, що уряд свідомо не надає бюджетних коштів на розвиток угорської культури, провадить неправильну політику в галузі освіти в місцях проживання угорців, що вони не можуть брати достатньо активної участі в самоврядуванні. «Але ми віримо, що після виборів ситуація зміниться», — переконаний депутат.

Цікаво, що, як здалося, і словацька опозиція особливих симпатій до угорських політиків не відчуває. На запитання, чи достатньо угорці у Словаччині мають прав, представники обох таборів відповідали ствердно і наводили такий популярний аргумент: після війни словацька та угорська діаспори у прикордонних землях були приблизно однаковими, а тепер у Словаччині 500 тисяч угорців, а словаків в Угорщині — лише 10 тисяч, решту асимілювали. Оце, резюмували словацькі політики, і є показник різниці підходів у національній політиці.

Братиславський «град».

5. Такі різні побратими

Ще з радянських часів словацька столиця Братислава — побратим Києва. Тоді це було логічно, адже Словаччина й Україна мали приблизно однаковий статус у ЧССР та СРСР. Як згадка про соціалістичне побратимство в центрі Братислави височить готель—тезка української столиці.

Нині Братислава й Київ мають одну докорінну відмінність — рівень самоврядування. Словаки досягли в цьому європейських стандартів (або, принаймні, близькі до таких), ну, а в нас... Приматор (тобто мер) Братислави Петер Кресанек каже, що чув про ситуацію з Леонідом Косаківським і що в них такі «номери» просто неможливі. «У нас мер міста чи села обирається безпосередньо громадянами, він незалежний від міської ради. Вона може лише висловити йому недовіру, але мусить, разом з тим, призначити нові вибори. Таких випадків за новітню словацьку історію трапилося шість чи сім, і у переважній більшості було переобрано тих самих неугодних радам приматорів».

Можливо, декому в Києві це видасться дивним, але господар Братислави не є членом партії влади, тобто правлячої коаліції. Більше того — Петер Кресанек співпрацює з опозицією, вже тепер готуючи закони, що сприяли б подальшій децентралізації влади в Словаччині. Він теж сподівається на зміни, які мають принести вибори.

* * *

Отож, незважаючи на зовнішній спокій, нині країна стоїть на порозі бурхливих передвиборних дискусій. Хоча попри всі сьогоднішні аргументи й контраргументи політичних опонентів питання «Бути чи не бути?» для Словаччини навряд чи актуальне. Склалося враження, що і в разі перемоги опозиційних партій, і в разі продовження правління Владіміра Мечіара громадяни регулярно отримуватимуть пенсії та зарплатню, у них не відключатимуть світло та гарячу воду на літо, економіка й надалі розвиватиметься, а сама країна не зверне зі свого шляху до Європи. За шість років тут збудовано міцний економічний фундамент, який навряд чи можуть похитнути хай і дуже гострі політичні суперечки.

Андрій ЮРИЧКО, «Голос України»

Мета — повноцінне членство в Євросоюзі

(Початок на 1-й стор.).

Ніхто не ставить під сумнів те, що Україна може і повинна бути членом ЄС. І це ще раз підтвердив візит в нашу країну Гюнтера Бурхардта. За словами гостя, незважаючи на наявні проблеми, ЄС намагається не обмежувати Україну, а надавати їй можливості для розвитку. Правда, він також наголосив, що наша країна має виконувати умови і забов`язання, які взяла раніше. Зокрема, це стосується і Угоди про партнерство і співробітництво (УПС) між Україною та ЄС.

Роман Шпек на спільній прес-конференції за підсумками цього візиту зауважив, що Україна не може бути членом ЄС, якщо її громадянам місяцями не виплачують зарплати.

Нові перешкоди для вступу України в ЄС виникли і через закон про інвестиції, який надає особливі переваги окремому підприємству, наприклад ДЕУ-АвтоЗАЗ, і порушує положення УПС та СОТ, членом якої Україна хоче стати. За словами Гюнтера Бурхардта, якщо протягом наступних двох місяців консультації з цього питання не матимуть результатів, ЄС вдасться до процедури вирішення спірних питань за відповідними пунктами УПС.

Турбує Євросоюз і ситуація із закриттям ЧАЕС. ЄС інвестує в реконструкцію «Укриття» 100 мільйонів доларів США, ще майже 105 мільйонів надійдуть з інших джерел. Союз також може покрити і 50 відсотків витрат потрібних для спорудження двох ядерних реакторів на Рівненській і Хмельницькій АЕС.

Але попри тимчасові перешкоди Україна продовжує йти до своєї мети — членства в ЄС. І з кожним кроком ця мета дедалі реальніша.

Наталя ФІЛІПЧУК, «Голос України»

Прийшов. Побачив. Сфотографував

Із вітром грають «вітрячки»

Пам'ятаєте класичний діалог Мордюкової і Нікуліна?
— Тема вашої лекції «Нью-Йорк — місто контрастів».
— Але я був не в Нью-Йорку, а в Стамбулі...
— Яка різниця?! То «Стамбул — місто контрастів».

За часів «холодної» війни справді жодної різниці не було. Весь капіталістичний світ ділили на два об'єкти пильної уваги: павуки-багатії і бідний робочий люд. Нині часи, слава Богу, змінилися. Але, слово честі, саме це визначення — «місто контрастів» — спало на думку, коли я опинилася в Токіо. І річ навіть не в тому, що тут, як і скрізь, є люди з великими, середніми й малими статками. Просто аж ніяк не сподівалася, що в столиці традиційно консервативної Японії можна на одній вулиці побачити і жінок у кімоно (цей одяг й дотепер одягають під час урочистих церемоній чи для відвідання храмів), і хіпову молодь, що лякає своїми зачісками всіх кольорів райдуги... Поряд із сучасними хмарочосами мирно уживаються старовинні пагоди. А в житлах, обладнаних за останнім словом техніки, до цього часу збереглися футони — матраци, що заміняють ліжка, котацу — низькі столики з вмонтованим усередині електрообігрівачем, обтягнуті стебловою ковдрою (адже в Японії й досі немає центрального опалення), і татамі, сплетені з соломи й дерева, що заміняють килими на підлозі.

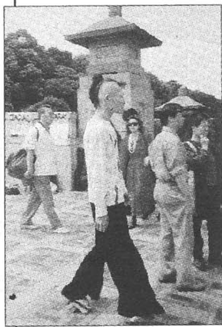

Але, мабуть, найяскравіше враження — старовинні статуї біля буддистського храму. Неподалік входу у кілька рядів стоять кам'яні ляльки. На кожній —в'язана шапочка, внизу — імена, поряд — вазочка з живими квітами та ляльковими «вітрячками». Поки я стояла в роздумах, що б це могло означати, до ляльок підішло кілька осіб, переважно жінок. Вони поставили до вазочок свіжі квіти. Виявилося, що у такий спосіб жінки, які не мають дітей, з якоїсь причини зробили аборт чи не змогли доносити дитину, поминають душі своїх ненароджених немовлят. Приходять сюди й батьки, котрим судилося пережити своїх дітей. Така ось сумна традиція...

Як розповіли токійці, квіти тут не встигають зів'янути. І найчастіше приносять їх жінки, котрі зробили аборт. Річ у тому, що сучасна японська пара не може собі дозволити мати більш ніж одного-двох дітей. Тому аборт — справа звичайна. Але в будь-якій країні втрату дитини, навіть ще не народженої, пережити нелегко.

Проте не хочеться закінчувати на сумній ноті. Адже життя складається не лише з чорних смуг. І тим із наших читачів, кому пощастить побувати за кордоном і зробити на згадку кілька фото, нагадуємо: ви можете надсилати знімки з маленькою розповіддю про те, що вас здивувало в іншій країні.

ТАКИЙ КРАСИВИЙ ТЕХНІКУМ

Анатолій МУРГА, викладач КТТ.

Оці маски не мають жодного стосунку до «Масок-шоу». По-перше, вони існують самі по собі і з'являються на світ лиш раз на рік, навесні, в Київському технологічному технікумі побутового обслуговування. А по-друге, це не так шоу, як цілий студентський театр. Але про це — згодом.

Одного разу, років десять тому, в КТТ з'явилася спеціальність «Перукарське мистецтво та акторський грим». З'явилася й потреба показувати свої успіхи — як конкурс зачісок та конкурс гриму. Перший — перед Новим роком, другий — навесні. Так зародилася традиція.

Нині розповімо про конкурс гриму. Де грим —там і костюм. У цій справі перукарям завжди допомагають модельєри та швейники технікуму. Разом вони створюють образ, необхідний для вистави. Які вистави розігрують? Та яких душа забажає! Аби було цікаво, а головне — смішно. Тут і сатиричні мініатюри, і пародії на кого завгодно, і музичні номери. Цілий феєрверк на диво вдалих епізодів. Хто ж стоїть за цим дійством? Адже тут потрібен і сценарист, і режисер. Так-от, керує студентським театром незмінний викладач акторського гриму Олена Євгенівна Черняхівська. Вона не просто «викладає спеціальність» (якої більше ніде в Україні не викладають) — вона і сценарист, і постановник, і, зрештою, душа цього яскравого карнавалу...

Фото автора.

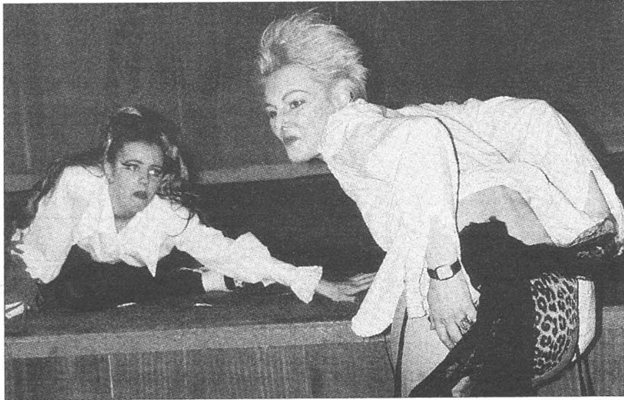

РЯДКИ, ОПАЛЕНІ ЧОРНОБИЛЕМ

Київське Полісся, і зокрема Іванківський район, — край унікальний. І не тільки природою, але й людьми. Передвиборна кампанія дала змогу познайомитися з ними ближче.

Кожен із поліщуків — своєрідна планета. Кожен має щось своє, неповторне, вічне, як і сам той край.

Скільки років проминуло, скільки лихоліть пронеслось — чого варта одна катастрофа Чорнобильської АЕС! — а душа цих людей не міліє. Вона — в картинах Марії Приймаченко і її сина Федора, вона — у віршах моїх друзів, відкритих заново. Їхні рядки, обпалені Чорнобилем. Але, попри усе, живі!

Володимир КОРОЛЮК.

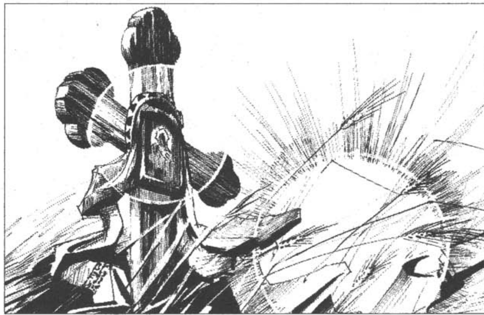

Григорій ІВАНЕНКО

ТРИ СОНЕТИ

Петрові Ємцю

І. КОЛОНА

Сахаються узбіччя від колони,
Що на колесах у мільйони спиць
Розносить порох атомних зіниць
По темній вечоровій оболоні!
Охляп упало небо сиве ниць
Не передчасно вивергнуте лоно,
І губляться в дорогах, як в проломах,
Червоні ліхтарі тих колісниць...
Чи катафалків?..
Здогадом пройме,
Як холодом крізь плаття рам'яне,
Закам'янілу при дорозі душу.
І не запитуй вже про вороття,
Бо витікає нитками дроття
Останній струм, як сік живий у сушу.

2. КРАЙ СЕЛА

Нескошені жита сивіють. Тихо
по видноколо рваної межі,
і майви вечорових вітражів
червоні, наче на жарину диха
тривожна сутінь. Жнець давно поїхав
в поля — хай недалекі, та чужі,
і сиротою перший сніг лежить —
Небес безкровних вечорова примха.
Не рипнуть двері. Петлі ув іржі.
Прозорим листом шибка задрижить,
не запотіє, бо не дишуть стіни.
Вроста у землю хата край села.
Вже виблякли від пилу дзеркала
за павутиння ширмами густими.

3. ПРИП'ЯТЬ

Я надто довго лагодився в гості.
Ще від моста будинок впізнаю.
Що за сновиди тишею снують?
Хто грає у ганелі крізь кості?
В кутку ще недоклеєна модель,
і клей, як час у склепищі,
всихає — муміфікується.
Вже тільки дух блукає,
не годен склеїть дерево руде.
І тінь лягла на дальні споруди...
Багато літ приїхать не спішив —
все вірилось, що випаде нагода.
Тепер далеко бачу од моста —
не заважа ніщо, лиш пустота
пронизує терново-чорні води.

* * *

То дощ, то гілка
У вікно постукає,
І стрепенеться
Шибочка мала.
І сутінь не холодна ще,
Не зла,
Ще дише спокоєм,
Туманиться розлукою.
Від свічки тінь
Упала до стіни
І мерехтким
Ворушиться промінчиком.
По сей бік
Залишились тільки ми
Та хтось іще
За смутком непомічений.
Ще погляду його
Живе тепло
Нам зігріває
Цей осінній присінок,
І цей рядок,
Учора недописаний,
І те, що радістю
Колись було...

* * *

Світло гойдається у каганчику,
Тіні блукають у рушниках...
Гостю мій,
гостю непередбачений:
Довго ти двері мої шукав.
Біля куті,
біля меду бортного,
біля свічі
бурштинових сліз,
наче із братом,
з тобою говоримо,
поки над хатою
котиться Віз,
поки твій зоряний
шлях звивається
понад димами
хат і колиб...
«Був би зайшов,
як сади наливаються...»
«Був би зайшов,
коли б...»
Знову не скоро тепер побачимось — Не по роках мені, не по роках...
Світло гойдається
у каганчику,
тіні блукають у рушниках...

смт Іванків.

Леся ВЕРБИЦЬКА

БЕРЕГ

Чужа чужина випалює сині льони. От запопадлива! Я йду, а вона — зупиняє. Тоді я випускаю із рук човничок і пливу. Вода голуба і тепла,

тепла і голуба. По два береги — сині льони цвітуть. І так мені гарно! Все минулося б...

А карточки на стінах чогось сумують. І рушники дивляться на світ сумними очами...

Сьогодні вночі мене навідала руда глиця мого теплого лісу. Прийшла — і мовчить. А може, вона приплила у човнику? Ото й не розказує, бо човник не її.

А карточки на стінах — і не карточки.

І рушники — не рушники.

Бо їхній берег там, де сині льони. І мій берег — там.

Я дивлюсь на них і мимоволі шукаю теплі сліди під рудою глицею. Я ступаю в них і знову відпливаю у човнику туди, де рідне моє.

Бо тут — чужина чужиною...

СЕРПЕНЬ

Завішую сіру раму одвірків
Ескізами теплих літніх ночей:
Розгойдується, щоб впасти,
Серпнева зірка
І тулиться до соняхових плечей.
І м'ята холодом гріє пальці,
І в ноги стеляться полини...
А осінь уже заправляє п'яльці
Зеленим шовком озимини.

* * *

Напівстертий запис
болю чужого
повертається,
знаходить мене,
колишню,
виривається з серця
пекучим променем,
падає в пригорщу
білою вишнею.
«Тримайся, — каже, —
тобі вже краще?
Я порятую,
аби добігла...»
На поклик далекий
котиться вишня
серця мого — така недостигла!..

ЧОРНОБИЛЬСЬКА БРАМА

Пам'яті
Володимира Кузьмича

Як станеш плакати, —того не виплачеш,
із бору темного
на світ не викличеш,
його не вишепчеш,
його не вимовиш,
як полини гіркі

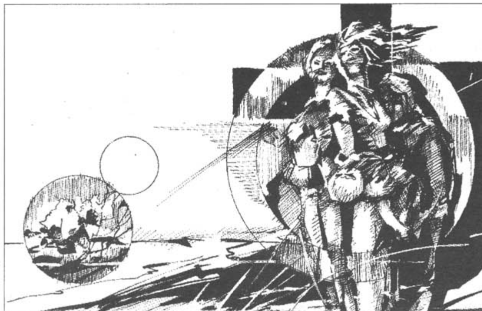

дощем не вимочиш...
Гайворонння — гай! — кликало біду.
Через ту біду
я не перейду...
Де мої поля, як весняночки?
Де льонів ясні колисаночки?
Де ліси древлянського кореня?
Де джерел напруга нezборена?
А вже в тих лісах смерть ховається,
в полі пусткою озивається,
в болотах — ядучою рутою,
у річках — намулу отрутою.
Не ходи туди — вже дорога та
болем заплива, смутком зароста,
не ходи туди, не буди його
свого горенька несповитого...
....
Чому так довго не розвидняє?
Жалоби присмерк чом
не линяє? —
І тисне туга, й не бачать очі,
цей чорний колір — як брама ночі.
За нею — радість і сад квітучий,
там сміх веселий,
тут зойк болючий,
і родить рясно з гіркого поля
з полин-зорею лиха недоля...
Хоч свічка свічку наздоганяє —
не розвидняє, не розвидняє...
І вже навколо — суцільна пустка,
як чорна хустка...
А душа — рілля переорана,
а душа — журба невпокорена:
через ту журбу — саду
не цвісти,
через ту біду — житу не рости.
А слова мої — не мої слова —
промовляє їх та полин-трава,
промовляє луг, промовляє гай,
мій болючий світ мій пекельний рай...
Гайворонння — гай! —
кликало біду,
може, ту біду
я перебреду,
як любов моя
край цей захистить,
як простить земля,
як земля простить!..
....
Злетіла радість
білою хмаркою попід небесами
—та й розтанула.
А натомість журба вродилась,
в землю чорну довге коріння пустила
і ще й посміхається:
— Не полетиш!..
Тепер — не полетиш!..

смт Іванків.

Людмила ГУНЬКО

СОН

Так часто сниться
кольоровий сон —
Один і той же:
дивне тихе місто.
Так світло,
і так зелено кругом,
І стежка, як в селі, — вузька і чиста.
І я по ній іду, іду кудись,
Шукаю, певно, доброї нагоди,
І квіти посхилялися від сліз,
що впали росами з нічної прохолоди.
Та стежку обірвала ту стіна —
Міцна, висока, з сірого бетону.
І я стою, і виходу нема...
Вже ладна повернутися додому.
Бо я не знаю, як мені іти,
Бо стежка зникла, і роса, і квіти,
І стеляться незаймані світи,
В яких і лячно й хочеться ходити,
І я ступаю в дивний світ —
У те незнане, враз вороже місто.
І попіл сірий під ногами скрізь
Пливе як реквієм, — холодно-урочисто.

* * *

Прилетіли лелеки із вирію
І кружляють над рідним гніздом.
Про повернення вони мріяли,
А зустріло їх мертве село!
Бур'янами поросли подвір'я,
І дими — відійшли, відбули,
Провалилася ген покрівля,
Де раніше гніздо вили.
І кружляють у парі тяжко,
Хоч клекочуть щось весняне.
Навіть птахам до болю важко,
бо життя ж на світі одне.

* * *

Хати порожні. Вікна — пустки.
І бур'яни — по чорний дах.
Які ще треба перепустки
На здичавілий долі шлях?..
Шлагбауми і перепони,
І є домівка — і не нема,
Дзвенять в серцях печально дзвони,
І душу трепет обніма.
Вже інше місце проживання
У мене нині, та дарма.
В закриту зону на світанні
Прилину, як гукне весна.
Наперекір дротам колючим
Ідуть вклонитися роди
Тим, хто спочив у снах пекучих
В зажурі чорної біди.

с. Заруддя.

Андрій АПАРОВ

МІСТО

По вулицях пітьма
блукає, як вовчиця.
Повітря ллється
смертю і плачем.
Нікому і ніщо
у місті тім не сниться —
поранена земля
бездушним палачем.
Немає місця дню,
і ночі тут немає,
одноманітне все —чи мертве, чи живе
і час похмурий душі поглинає,
і мабуть це
ніколи не мине...

* * *

На вугіль змеркнуть зорі
в німім сліпім мовчанні,
все ніби нереальне,
неначе сон — цей світ.
Назавжди день оцей
залишиться печальним
з гербами міста смерті,
що підняте на щит.
Котились сльози святої мами -
Сховалось небо під образами...

смт Іванків.

Марина ЗАЇЦЬ

* * *

Забулась, впала в чисту воду,
Знайшла відбиток літніх снів,
Де не було ніколи сходу,
Не буде заходу і снів.
Забулась, наче вік не спала,
Злетіли спогади у снах,
Так, наче до небес злітала
На рідних батькових руках.
Забулась, опустились крила,
На війки впала пелена
Минулих днів, що пролетіли,
Минулих літ, що вже нема.

* * *

Сховалось небо під образами —
Грішили люди в святому храмі.
Хтось готував собі лезо бритви,
А хтось — тихенько читав молитви.
Криваві руки, звірині очі.
Комусь не треба, але й те хоче.
Комусь замало, комусь багато,
Але грішили усі завзято.

смт Іванків.

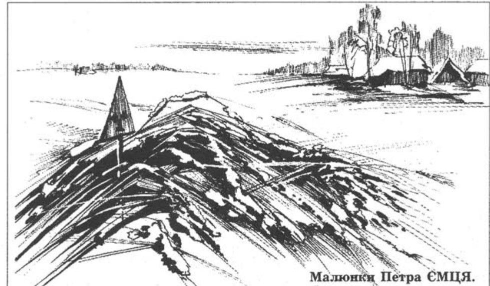

Малюнки Петра ЄМЦЯ.

Післязавтра спалахнула війна

Вони були першими

22 червня 1941 року нічні наряди, які охороняли західний державний кордон країни, помітили дивне явище: високо у небі з'явилися якісь нові, досі не бачені зірки. Незвично яскраві і різнокольорові, вони всіяли весь горизонт, та не стояли непорушно, а повільно без упину пливли на схід. А згодом нічну темряву заповнив страшний гул моторів, що швидко наростав. Це сотні фашистських літаків із запаленими бортовими вогнями навально вдерлися у повітряний простір нашої країни. І перш ніж прикордонники, охоплені тривогою, встигли зрозуміти, що відбувається, на їхні голови полетіли бомби. Все потонуло в гуркоті розривів. Завжди тихий кордон одразу перетворився на ревучу лінію фронту.

Вимуштрованим ударним угрупованням гітлерівського вермахту, що навалою посунули через кордон, протистояли оснащені легкою стрілецькою зброєю 53 прикордонні загони і 9 окремих прикордонних комендатур. Головним чином солдати, сержанти і молодші офіцери. Вони не були навчені стратегії і тактики ведення великих військових операцій, але знали: державний кордон необхідно захищати до останнього. І захищали! Жодна із застав того фатального ранку не здригнулася. Прикордонники стояли на смерть. Тому свідчення — не тільки відома Брестська фортеця, а й багато інших прикладів.

Прикордонні війська Українського округу, яким командував генерал-майор В. Хоменко, відбивали головний удар групи фашистських армій «Південь». Запеклі бої точилися на ділянках Любомльського, Володимир-Волинського, Рава-Руського і Перемишлянського загонів. 25 червня Радянське інформбюро повідомило: «Стрімким контрударом наші війська знову оволоділи Перемишлем». Хвалені фашистські полки панічно втекли з Перемишля і потім шість діб не могли ні на крок просунутися вперед —їх упевнено стримував місцевий прикордонний загін. На жаль, сили були надто нерівні.

Чимало наших застав повністю загинуло у перші дні війни. Доля декотрих із них нез'ясована й досі. Зовсім невідомими залишаються подробиці загибелі особового складу 9-ї, 12-ї і 18-ї застав Рава-Руського, а також чотирьох застав Августівського прикордонних загонів. Зрозуміло лише одне: прикордонники билися до останнього патрона.

Подвиги прикордонників безсмертні. Вони вічно житимуть у пам'яті нашого народу. Славні традиції батьків і дідів нині примножує молоде покоління прикордонних військ.

Володимир БУЖАН,
майор-прикордонник.

Дорогою ціною

З пошти

Базар у розпалі. Ніби бджоли у вулику, снують люди. На прилавках, куди не глянь, гори товару. Здебільшого різні заморські вироби, овочі, фрукти. Торгують ними, теж здебільшого, молоді хлопці та дівчата. Бізнесмени!

Прийшов на базар, щоб дещо купити, інвалід війни Сергій Степанович Голобородько. Поглянув на високі ціни і незадоволено похитав головою. І зовсім занервував, коли побачив молодика з табличкою в руках: «Міняю гривні на долари». І ще табличка: «Куплю ордени». Ветеран вражено зупинився, з хвилюванням поглянув на свої нагороди — ордени Вітчизняної війни I ступеня та Червоної Зірки.

— Діду, га, діду, продай! — кинувся до нього патлатий молодик. — Гарні гроші дам...

— Скільки ж?

— Дозволь ближче роздивитися... Якщо на ордені Червоної Зірки солдат в обмотках і черевиках, то дорого... Якщо в чоботях, то дешевше. А орден Вітчизняної війни чим має менший номер, тим дорожче...

— Фронтові нагороди безцінні! — схвильовано мовив Сергій Степанович, і сльози залили його обличчя. Пригадалося:

...Старшина Філатов вів розвідників у тил ворога, щоб дістати «язика». Був серед них і рядовий Голобородько. Коли перебралися через річку Прип'ять і вийшли на узлісся, ніби з-під землі випірнули семеро наших солдатів у новеньких чоботях і плащ-палатках. Кличуть: «Сюди!»

Голобородько і старшина засумнівалися:

— Де тут могли взятися наші бійці?

Виявилося: то були переодягнені гітлерівці. Зав'язався бій. Дорогою ціною дісталася наша перемога. Побили фашистів і захопили «язика». Але й трьох своїх фронтових друзів втратили. Тих, хто лишився живим, було нагороджено орденами.

Незабаром, під час розвідки боєм, С. Голобородько був тяжко поранений і став інвалідом на все життя. Тоді одержав другий орден.

— То як, діду, продаси свої нагороди? — не відставав патлатий молодик.

— Геть! — сердито мовив Сергій Степанович. —Фронтовики не продають нагороди... Надто дорогою ціною вони їм дісталися! — І, спершись на ціпок, поскрипів своїм протезом, віддаляючись від базарного гармидеру.

Петро КРАВЧЕНКО.
Полтавська область.

Спасибі від фронтовиків

Санаторій «Перемога», що в Ленінградському районі Києва, переживає нині, як і всі наші лікувальні установи, нелегкі часи. Тут лікують ветеранів війни та праці. Незважаючи на економічні труднощі —матеріальні нестатки, проблеми з ліками, —медперсонал санаторію працює дружно, робить усе можливе, щоб підтримати здоров'я далеко не молодих людей.

Нам, літнім людям, часто важко догодити. Проте у більшості тутешніх співробітників вистачає терпіння, щоб обслуговувати ветеранів спокійно, ввічливо, з усмішкою. Велике спасибі за це відпочиваючі кажуть Катерині Іванівні Заїці, Ксенії Володимирівні Мнишенко, іншим працівникам середнього медперсоналу. Мені б хотілося висловити особливу подяку палатному лікареві Бровачу Євгену Степановичу. Знаю, що нинішня молодь нерідко ставиться до літніх людей з легкою іронією. А цей зовсім ще молодий лікар — дуже уважний і турботливий до своїх пацієнтів, добродушний життєлюб. З ним запросто можна не тільки порадитися з питань здоров'я, але інколи й подискутувати на життєво важливі теми. І завжди відчуєш його людяність, повагу до людей.

Не можу обійти в своєму листі і таке питання: до санаторію приїжджають ветерани з усієї України. Багато хто потрапляє до столиці вперше. Їм би хотілося відвідати історичні пам'ятки та визначні місця Києва. Але екскурсійне бюро дере такі гроші за квитки, що треба продавати останню сорочку, щоб подивитися рідну столицю. Екскурсія по місту — 10 гривень. А де їх взяти бідному старому? І в кіно, на концерти ціни кусаються.

Надія ПЕРЕТЯТЬКО,
ветеран війни.
м. Луганськ.

Очима підлітка

Пам'ять

Уже в перші дні війни точилися запеклі бої з фашистами на підступах до Одеси. Захоплюючи навколишні села, гітлерівці жорстоко розправлялися з місцевим населенням. Я на той час був маленьким хлопчиком, але й сьогодні у пам'яті події тих днів.

Голуби

З-за Дністровського лиману з посвистом летіли на наше село ворожі снаряди, щоб тут громихнути-розірватися, обсипаючи все довкіль розпеченими осколками. Вже геть посікли хатній причілок, розлогу яблуню на подвір'ї, покосили насіяні материними руками чорнобривці. Нас осколки не діставали, бо як тільки почалася стрілянина, мати тут же спровадила нас усіх чотирьох до глибокого погреба. Й тепер ми лиш здригалися від кожного вибуху та струшували глину, що сипалася зі стелі нам на голови.

І раптом старший — дев'ять років уже! — брат Коля аж зойкнув:

— А голуби?!

Й тут же вихопився крутими східцями нагору. Мати метнулася було за ним, ми — за нею. Вона нерішуче застигла на пригребиці, не знаючи, чи за Колькою бігти, а чи нас перепиняти. А брат уже ліз до високого голубника, щоб випустити на волю своїх улюбленців: у польоті, вважав, очевидно, вони будуть у більшій безпеці. Зовсім близько, на городі, вибухнув снаряд, просвистіли осколки, ударили — аж цурпалки полетіли! — в голубник. Та Коля всього того ніби не помічав —брав до рук птахів, високо підкидав у небо. Одного, другого, третього...

Ми, визираючи з погреба, хором умовляли-кликали його, та новий вибух змусив сховатися глибше. А коли визирнули знову, то побачили, як Кольку стягував за ногу з драбини солдат — певно, з батареї, що окопалася неподалік і залпами відповідала ворогові, який рвався до Одеси. Ще через хвилину солдат передавав Кольку матері, промовляючи:

— Зовсім здурів хлопчик. Тримайте його міцніше, щоб не сталося горя...

Круча

Село захопили фашисти. Щодня всіх — від підлітка до старого — виганяли на різні роботи. Жінок —здебільшого в поле. Нашу маму — теж. Того дня вона пішла сапати кукурудзу, посіяну за наказом окупантів на дністровських кручах. Й по заході сонця додому не повернулася. Виглядаючи її, не знали вже що й думати. Аж тут — баба Дуня:

— Давайте нагодую вас. Бо мати сьогодні вдома не ночуватиме.

— Це чому ж? — ми в один голос.

Не стільки для мене й ще меншої Ніни, скільки для старшеньких Наді й Колі бабуся розповіла історію, яку пам'ятаю й сьогодні.

Як посідали жінки над кручею обідати, то фашист-ефрейтор, що наглядав за ними, підійшов до нашої матері й запропонував піти з ним у недалекі бузинові зарості. Мати навідріз відмовилася. Тоді він схопив її за довгу русу косу й силоміць потягнув за собою. А мати якраз тримала в руці пляшку з водою, що її взяла з собою запивати сухий харч. Ось і вдарила вона нею німця у скроню. Той упав, покотився з кручі. А мати — чимдуж до села.

— Тепер тільки я знаю, — зізналася бабуся Дуня, —де вона переховується. Й ви її не розшукуйте, бо услідить отой фашист, він усюди нишпорить, відомстити хоче. Так що доведеться вам, дітки, поки що без матері перебути...

Повернулася мама додому через кілька довгих днів. Після того, як фашисти пішли в наступ на Одесу, що відчайдушно оборонялася.

Міна

Микола — теж мій брат, тільки двоюрідний. Й тоді, як на мене, вже парубок: 15 років! Якось, з наближенням зими, пішов він разом з іще кількома хлопцями до лісосмуги по хмиз — не мерзнути ж меншеньким сестрам ночами.

І хоча тоді в селі снаряди вже не рвалися, фронт покотився десь далі, та всі почули, як за селом раптом пролунав гучний вибух. Не тільки тітка Варя, а й ще багато хто з матерів, чиї діти теж день у день збирали хмиз по лісосмугах, чимдуж метнулися туди, за село. А невдовзі тишу розітнуло моторошне жіноче голосіння.

Потім був похорон. Я теж пішов, щоб, як сказала мама, провести в останню путь брата Миколу. Проте як не ставав навшпиньки, щоб розгледіти його, мертвого, нічого не побачив. Тільки якусь суцільну темну ковдру.

— Де ж Микола? — сіпнув за руку маму.

— Там, там він, у гробу...

— А я не бачу.

— Заспокойся, його накрито.

— То чому ж? Он як діда Василя ховали, то його можна було кому завгодно роздивитися...

Мама нічого не відповідала. Та я їй пробачив, адже вона так плакала й мене, певно, геть не чула.

... Вже пізніш рідний брат Коля повідав:

— Розірвало Миколу. На дрібні шматочки. На протитанкову міну наступив. Дивись, щоб за село без мене — ні кроку...

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеська область.

Лауреатський «хет-трик» Андрія Шевченка

Журналісти називають найкращого футболіста країни

З 1 січня 1991 року наша газета першою в Україні почала проводити опитування журналістів, які пишуть на футбольну тему, ведуть її на телебаченні та радіо, для визначення найкращого гравця.

Серед переможців наших попередніх опитувань такі зірки, як київські динамівці Геннадій Литовченко (перший лауреат), Ахрік Цвейба, Віктор Леоненко, Андрій Шевченко, герой першого чемпіонату незалежної України Сергій Шевченко з «Таврії», дніпропетровець Андрій Полунін.

Цього разу в опитуванні взяли участь 53 журналісти. За перше місце кандидатові нараховували три очка, за друге — два, третє — одне. Було названо імена 18 футболістів.

Сьогодні ми щиро вітаємо 21-річного нападаючого київського «Динамо» й національної збірної **Андрія ШЕВЧЕНКА**, якого журналісти втретє поспіль назвали найкращим футболістом України.

Андрій ШЕВЧЕНКО зібрав 31 перше місце, 16 других і одне третє. А в підсумку — 126 очок!

Друге місце посів із дуже високим показником інший нападаючий київського «Динамо» і збірної **Сергій РЕБРОВ**. У нього — 121 очко (21,28,2). На третьому місці — ще один представник динамівського клубу, воротар збірної країни **Олександр ШОВКОВСЬКИЙ** — 23 очка (1,3,14).

Наступні місця посіли: **Андрій Гусин** («Динамо») — 10 очок, **Юрій Калитвинцев** («Динамо»), **Олександр Паляниця** («Карпати») — по 6, **Валерій Кривенцов** («Шахтар») —5, **Олександр Головко** («Динамо») — 4, **Владислав Ващук**, **Геннадій Орбу** і **Михайло Старостяк** («Шахтар») — по 3, **Віталій Косовський** («Динамо») — 2, **Ілля Близнюк** («Дніпро»), **Юрій Вірт** («Металург», Донецьк), **Каха Каладзе** («Динамо»), **Юрій Максимов** («Динамо» — «Вердер», Німеччина), **Володимир Микитін** («Карпати»), **Едуард Цихмейструк** (ЦСКА) — по 1.

Хто за кого?

Башкатов Олександр («Советский спорт») — Шевченко, Головко, Паляниця

Бєлозеров Євген («Команда») — Шевченко, Шовковський, Гусин

Білик Олександр («Голос України») — Шевченко, Ребров, Шовковський

Браницький Віктор («Голос України») — Шевченко, Ребров, Старостяк

Брязгунов Юрій («Молодь України») — Шовковський, Шевченко, Ребров

Валерко Валерій («Вечірній Київ») — Ребров, Шевченко, Ващук

Васильченко Валентин (Українське радіо) — Шевченко, Ребров, Калитвинцев

Вихованець Валерій («Сегодня») — Ребров, Шевченко, Паляниця

Волков В'ячеслав («Команда») — Ребров, Шевченко, Кривенцов

Волобуєв Михайло («Спорт-Экспресс») — Шевченко, Ребров, Каладзе

Гринь Григорій («Голос України», Полтава) — Шевченко, Ребров, Гусин

Данилов Юрій («Команда») — Шевченко, Гусин, Ребров.

Даценко Сергій («Факти») — Ребров, Шевченко, Паляниця

Дерепа Сергій (УТН) — Шевченко, Ребров, Калитвинцев

Димченко Дмитро («Команда») — Шевченко, Ребров, Гусин

Журахівський Олександр (телеканал «Інтер») —Шевченко, Ребров, Гусин

Зоров Олексій («Радіо-прем'єр», Дніпропетровськ) —Шевченко, Ребров, Близнюк

Каневський Григорій («Независимость») — Шевченко, Ребров, Шовковський

Капеліович Аркадій («Наш город», Запоріжжя) —Шевченко, Ребров, Кривенцов

Конончук Ігор («Демократична Україна») — Шевченко, Ребров, Старостяк

Корольов Ігор («Україна молода») — Шевченко, Ребров, Паляниця

Косий Анатолій («Днепр вечерний», Дніпропетровськ) —Ребров, Шевченко, Паляниця

Костенко Олег («Робітнича газета») — Шевченко, Ребров, Головко

Лавренчук Сергій («Радіо-прем'єр», Дніпропетровськ) —Шевченко, Ребров, Максимов

Лавренюк Сергій («Голос України») — Шевченко, Ребров, Шовковський

Левицький Марк («Команда», Донецьк) — Ребров, Орбу. Вірт

Липенко Олександр (Радіо «Z») — Ребров, Шевченко, Головко

Лисенко Олег («Команда») — Шевченко, Ребров, Шовковський

Лисенко Юрій («Спортивна газета») — Шевченко, Ребров, Гусин

Лисянюк Олександр («Вечерняя Горловка») — Ребров, Шевченко, Кривенцов

Малишев Юрій («Команда») — Шевченко, Ребров, Шовковський

Марусенко Петро («День») — Ребров, Шевченко, Шовковський

Махун Сергій («День») — Шевченко, Ребров, Кривенцов

Мірошниченко Дмитро («Команда») — Ребров, Шевченко, Шовковський

Михайлов Василь («Команда», Львів) — Шевченко, Ребров, Микитин

Моторний Микола («Український футбол») — Шевченко, Ребров, Паляниця

Олексишин Орест («Галичина», Івано-Франківськ) —Ребров, Шевченко, Старостяк

Паткевич Костянтин («Команда») — Ребров, Косовський, Цихмейструк

Пелін Дмитро («Радіо-прем'єр», Дніпропетровськ) —Шевченко, Ребров, Гусин

Пількевич Сергій («Український футбол») — Ребров, Шевченко, Гусин

Пільчевський Юрій («Команда») — Ребров, Шевченко, Кривенцов

Пінлов Овдій («France footbol», Київ) — Ребров, Шовковський, Шевченко

Полховський Сергій (студія «1+1») — Ребров, Шовковський, Калитвинцев

Савелій Сергій (УТ) — Шевченко, Ребров, Орбу

Сай Юрій («Команда») — Ребров, Шевченко, Калитвинцев

Свірін Руслан (телеканал «Інтер») — Ребров, Калитвинцев, Гусин

Семененко Олексій (прес-служба ФК «Динамо», Київ) — Шевченко, Ребров, Шовковський

Сердюк Олександр (прес-служба ФК «Динамо», Київ) — Шевченко, Ребров, Шовковський

Тансюк Андрій («Команда») — Шевченко, Ребров, Шовковський

Чеховський Геннадій («Спортивна газета») Ребров, Шевченко, Шовковський

Шевченко Володимир (телеканал «Інтер») — Шевченко, Ребров, Шовковський

Щербак Юрій (ДІНАУ) — Ребров, Шевченко, Шовковський

Яворський Анатолій («Команда») — Ребров, Ващук, Шовковський

Про важливу персону, яка себе такою не вважає

ЧЕРЕЗ невеличку травму Андрій Шевченко пропускав матч завершального туру чемпіонату проти запорізького «Торпедо». Тому мені випала нагода спокійно поспілкуватися з нашим лауреатом у приміщенні прес-служби ФК «Динамо». Почав ось із чого:

— Цього разу ваша перевага над конкурентами не така відчутна, як торік. Сергій Ребров відстав від вас буквально на кілька очок...

— Якби я був журналістом і брав участь в опитуванні «Голосу України», то найкращим неодмінно назвав би саме Сергія — чудового футболіста, який у цьому сезоні зіграв просто блискуче. Я радий за товариша, котрий став найкращим бомбардиром чемпіонату. Грати з ним поряд — саме задоволення.

— Чи вважаєте, що сезон-97/98 був для вас вдалим зусебіч?

— Наполовину. Свою гру я підняв на дещо вищий рівень. А от команди, за які виступав, на жаль, не розкрилися сповна на міжнародній арені. Чому? Про причини писали і говорили багато. Але, вважаю, що й київське «Динамо» могло пройти далі в Лізі чемпіонів, а збірна — потрапити до Франції.

— Які події запам'яталися вам найбільше?

— ... Нічия — 1:1 у Києві в поєдинку з ПСВ «Ейндховен», що дало нам змогу вийти до чвертьфіналу розіграшу Кубка європейських чемпіонів.

— Невже? А чого тоді варте ваше диво-«полювання» за «Барсою» в «ущелині» під назвою «Камп Ноу»?

— Справді, тоді пережив щасливі хвилини. Але футбол — колективна гра. І того теплого листопадового вечора у столиці Каталонії ми ще не виграли груповий турнір Ліги чемпіонів. А от нічия з найсильнішим клубом Нідерландів у Києві зробила нас такими.

З видатних подій назвав би ще й відкриття нової навчально-тренувальної бази клубу в Кончі-Заспі. Справді, це — споруда двадцять першого сторіччя. За таку турботу ми дуже вдячні Григорію Михайловичу Суркісу та іншим керівникам клубу.

— Що вдалося поліпшити за останній рік суто з професійного боку?

— Я вже казав, що зріс мій загальний рівень гри. Тут заслуга і Валерія Васильовича Лобановського, і команди, і, либонь, моя...

— Невдовзі — третій для вас старт у турнірі Ліги чемпіонів. Яким він буде для київського «Динамо»? Як гадаєте?

— Узагалі я не полюбляю робити прогнозів. Але скажу, що дуже хочу, щоб мій клуб, як і торік, вийшов до основного турніру цього найпрестижнішого змагання.

— Гаразд. Тоді запитаю і про збірну. Чи здатна вона нарешті розірвати коло невдач і потрапити на фінальну частину Євро-2000?

— Шанси у нас, звичайно, є. Підтвердження цього —наша пристойна гра у відбірковому циклі світової першості-98. Лише кричуща несправедливість не дозволила нам отримати французькі візи. Одне слово, час уже ламати неприємні стереотипи.

— Яких уболівальників (окрім київських) вважаєте найдобрішими, яких — найзлішими?

— В Україні до київського «Динамо» ставлення особливе. Попри особисті симпатії всюди, де ми виступаємо, до нас ставляться приязно. Тому хочу подякувати шанувальникам футболу всієї країни за доброту.

— Чи вважаєте себе важливою персоною?

— Ніколи такого не буде. Вважаю себе насамперед звичайною і нормальною людиною.

— Раніше ви мешкали разом із батьками. А тепер?

— Маю власну квартиру. Однак часто буваю у мами й тата на Оболоні. Так часто, як дозволяє календар чемпіонату.

— Ваша улюблена їжа, захоплення, одяг? Кого вважаєте ідеальною жінкою? На якому стадіоні найбільше полюбляєте грати?

— Одразу стільки запитань. Стривайте, дайте зорієнтуватися. Спершу скажу, що мій найулюбленіший стадіон — «Динамо» в Києві. Я тут виріс. Ідеальну жінку ще не зустрів. Але вона неодмінно має бути такою, як моя мама. З харчів полюбляю солодке. Одягаюся, як і всі молоді люди. Часто доводиться носити спортивну одежу. Тому з радістю вдягаю піджаки, сорочки з краватками. Тоді відчуваю себе приємно, солідніше. Стосовно захоплення, то останнім часом часто буваю у кегель-бані.

— Кажуть, що ви оце заходилися посилено вивчати італійську?

— Ні. Пробував серйозно зайнятися англійською. Але не завжди є вільний час.

— Ви мене не зрозуміли. Я натякаю на бажання кількох італійських клубів, зокрема «Парми», запросити вас до себе...

— Це запитання не до мене, а до керівників ФК. Я збираюся у відпустку. Постараюся добре відпочити, щоб із новими силами поновити виступи за київське «Динамо» і національну збірну України...

Матеріали сторінки підготували:
Віктор БРАНИЦЬКИЙ
і Юрій ВЕНГЕРЕШ (фото).

Слідом за бразильцями

Футбол. Чемпіонат світу. Група С.

Тулуза. **ПАР — Данія. 1:1.** 0:1 Нільсен, 23, 1:1 Маккарті, 52. З поля вилучено: датчан Мольнара (69 хв.) і Вігхорста (85), африканця Пірі (69).

Сен-Дені. **Франція — Саудівська Аравія. 4:0**. 1:0 Анрі, 36, 2:0 Трезеге, 68, 3:0 Анрі, 77, 4:0 Лізаразю, 85. З поля вилучено: саудівця Аль-Хлаві (19 хв.) і француза Зідана (70).

	В	Н	П	М	О
Франція	2	0	0	7-0	6
Данія	1	1	0	2-1	4
ПАР	0	1	1	1-4	1
Саудівська Аравія	0	0	2	0-5	0

Слідом за бразильцями французи достроково здобули право виступати на наступному етапі чемпіонату.

***

Чемпіонат країни. Вища ліга. Відкладений матч 19-го туру. «Металург» Д — «Динамо». 1:0. 1 700. Севідов, 41. Кияни грали другим складом. Турнір фінішував. Чемпіон — «Динамо», «срібний» — «Шахтар», «бронзові» — «Карпати». Залишають лігу — «Чорноморець» і «Торпедо». Новачки — «Металіст» і СК «Миколаїв».

Жарт номера

● Мафія оголосила війну злочинності.

Олександр ПЕРЛЮК.

Мал. Сергія РЯБОКОНЯ.

Судова повістка

Уранці в поштовій скриньці я знайшов повістку в суд. Листівка зобов'язувала мене терміново прибути на судове засідання з приводу якогось розлучення.

Цими днями я так вдало розгорнув комерційну діяльність, що судова біганина аж ніяк не входила в мої плани. Більше того: я не знав, з ким маю судитися, що ділити, а відтак — на що сподіватися.

Усівся до телефону і гарячково почав дзвонити. Першою на виклик відгукнулася Лариса.

— Ларисо! — кажу невдоволено. — Це ти затіяла чергову судову справу?

— Яку справу? — залепетала Лариса. — Ми ж з тобою минулого тижня тільки-но побралися. Заплатили п'ятсот баксів, аби у такий спосіб вдалося розміняти мою квартиру. З виручки тобі половина, мені половина. Про яке розлучення може йти мова?

Я негайно зателефонував Наталі.

— Ти збожеволів! — обурилася Наталя. — Розлучитися саме тоді, коли я чекаю від тебе дитину!

— Дитину? — похололо в мене всередині.

— Забув, любий, чи що? Ми ж три місяці тому підготували фіктивні папери, що я з тобою деякий час жила і від тебе ж завагітніла. Як тільки я доб'юся від свого попереднього чоловіка належного поділу дачі і майна, так тій нашій справі й кінець...

— А мій... син?

— Дмитро? Твого Дмитра від попередньої твоєї дружини Докії, забудько, відсудила Марія, з якою ти півроку працював колись у трастовій компанії і начебто проживав у неї.

Я ляснув себе по лобі і за кілька плутаних дзвінків добився-таки до Марії.

— Звісно ж, — погодилася Марія. — За паперами ми мали короткочасний «шлюб», і твого Дмитра я справді «відсудила». Мені Докія відразу сповна завдаток віддала. Але угода залишається в силі лише до тих пір, поки триватиме наша судова тяганина з трастовою компанією. Як тільки справа владнається і Докія візьме своє, так ми з тобою домовимося й стосовно документів на Дмитра.

Я нічого з тої балаканини не второпав, попросив деталізувати судові справи, тож за хвилину вже моя попередня дружина Докія розтлумачувала:

— Розлучилися ми з тобою ще торік. Це факт. Бо саме приватизували квартиру. Я потім повторно оформила шлюб з Вітьком-бізнесменом, ти його мусиш знати — він виступав свідком. А розлучилися з тим Вітьком уже з «мерседесом». Тепер маємо зійтися з тобою не раніше наступної весни, коли Дмитро матиме свою частку від трастової компанії, бо Марія таки впевнена, що відсудить своє... Отож сиди там і поки що не рипайся!

Я пожбурив слухавку, подався спересердя в туалет, усівся на унітазі і поринув у клопітну задуму.

— З Докією я фіктивно розлучився, — мимрив, мов сновида, — бо треба було із зиском приватизувати квартиру. Дмитра комусь відсудили, аби мати додаткову частку. Наталя чекає від мене фіктивного сина (а чом не доньку?), бо сподівається на зиск від попереднього шлюбу... Знову ж таки днями я скріпив шлюб із Ларисою, бо та має вдало розміняти квартиру...

Голова макітриться! А ще ж є якісь судові справи з моєю бабусею, двоюрідною сестрою, шваґером...

Я недовірливо зиркнув на судову повістку. Може, якась помилка? Може, то не мені. Ні, адресовано таки на моє ім'я.

— Хай ти провалишся з тими ринковими побігеньками! — вирвалося в мене. — Хто я тепер такий? З ким я одружений? І де мої діти?..

Іван КИДРУК.

Словник новосела

- Молоток — чоловік, який, забиваючи цвях, не влупив себе по пальцях.
- Пилка — помічниця голови родини в особі дружини або тещі.
- Свердло — сусід або член родини, котрий набридає своїми порадами та зауваженнями стосовно облаштування помешкання.
- Ліфт — частина будинку, призначена для тимчасового проживання в ній під час відключення струму за вільним графіком.
- Тиньк — косметика для стін.
- Фотошпалери — художнє оформлення інтер'єру, що створює уявлення, начебто ви мешкаєте в Зимовому палаці.
- Комірчина — закапелок у квартирі для зберігання запасу харчів та вбрання (не плутати з засіками батьківщини).
- Балкон — неопалювана частина помешкання, за опалення якої чомусь треба платити.
- Сміттєгін — помешкання для тарганів, викинутих з домівок чоловіків та іншої хатньої живності.
- Ванна — посудина для зберігання гарячої води на час її тривалого відключення.
- Вічко — покажчик гостей. Краще мати декілька вічок у вхідних дверях на різному рівні, щоб бачити, чи має щось гість у руках.
- Квартира з усіма вигодами — об'єкт обміну на квартиру в країні з усіма вигодами.

Склав Савелій ЦИПІН.

7 мішків гречаної вовни

Традиційний збір

Традиційний збір відбувся в СШ № 14. Цього разу з кожного учня зібрали по 10 гривень на підручники і по 10 — на ремонт класу.

Корисні поради

Якщо у вас грошей кури не клюють, заведіть фазанів, котрі, як встановлено, їдять колорадського жука!

Інвестиційна програма

Широкомасштабну програму залучення іноземних інвестицій розроблено ЦК компартії України. Її кінцева мета — націоналізація шляхом конфіскації.

Новини баскетболу

Чорні починають і виграють.

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

У цейтноті

Прокинувся. Закурив. Красота — сьогодні вихідний! Встав. Перекурив. Умився, поголився. Перекурив. Поснідав. Перекурив. Послав сина за свіжими газетами та цигарками. Подивився телевізор. Перекурив. Почитав пресу. Перекурив. Пообідав. Перекурив. Подрімав. Поговорив по телефону з кумом. Перекурив. Повечеряв. Перекурив. Приліг на диванчик подивитися детектив та так і заснув, навіть не перекуривши. Ну й плине час — вихідний пролетів, ніби його й не було. Навіть перекурити не встигаєш!

Сашко ПЕРЛ.

Заберіть мене!

— Алло, це Машенька?.. А Машу можна покликати до телефону?.. Вас дуже погано чути. Погано, кажу. По-гано! Я не матюкаюсь, просто мені необхідно терміново поговорити зі своєю дружиною. Я хотів її попросити, щоб вона, повертаючись з роботи додому, купила тюльки. Ви можете запросити її до телефону? Масажує шефу спину? Прокляття! Це панчішна фабрика? Не чую! Алло, я вам зараз передзвоню!..

— Алло, ось тепер інша справа, тепер чути. Це знову я! Ну, я, Микола Брителькин, я ж вам щойно дзвонив, запитував Машу. Як це — не дзвонив? Це панчішна фабрика? Ні? Вибачте!..

— Алло, фабрика? Алло, щось я вас не розумію, ви, мабуть, іноземець? Так, я рус, рус! Філадельфія? Америка? Цього ще не вистачало! Вибачте, товаришу капіталіст, я, здається, не туди потрапив...

— Алло, це панчішна? Ну, нарешті! Чорт забирай, який я радий! Дівчино, мила, ви навіть не уявляєте, до чого ж приємно чути рідну мову! Я не божевільний, я — Микола! Дівчино, я не заграю, я розумію, що ви на роботі, вам ніколи!.. Ні, не кидайте слухавку!..

— Алло, дівчино? А де дівчина? Це панчішна фабрика? Психіатрична лікарня? Слава Богу! Заберіть мене, будьте ласкаві!

Олександр ПЕРЛЮК.

Мало не буде...

«Мерседес» наближався так швидко, що навіть без «фари» було вочевидь зухвале порушення правил. Сержант Дзись відчайдушно засвистів і замахнувся, немов спінінгом, блимаючою палицею. Лискучий чорний красень загальмував, але зупинився метрів за п'ятнадцять. Ніхто з лімузину не вийшов, і Дзись пошкандибав уперед, ляпаючи чоботами по глибоких калюжах.

— Інспектор Дзись, — недбало тицьнув пальцями в шапку сержант, усією своєю пихою виказуючи граничне невдоволення поведінкою водія. — Документи!

Щось задзижчало, і скло опустилося. До Дзися випнулася нахабна вгодована пика молодика зі скляним крижаним поглядом.

— Що, штрафу до державної скарбниці закортіло?! — посміхнувся порушник. — Вам усе мало... А чи знаєш ти, шнурок від черевика силових структур, скільки коштує моя тачка?!

— Документи! — грізно прогарчав Дзись.

— Так от, — не реагуючи на загрозливі нотки, патякав далі нахаба, — коштує «мерс» 50 тисяч баксів. І якщо ти хоч краєм вуха щось чув про наші закони та прогресивну шкалу оподаткування, то мусиш знати, що я, отримуючи на руки з каси такі гроші, мушу сплатити аж 120 тисяч баксів податків. А я бачу, що ти не дурень і розумієш, що я людина, ги-ги, до крихти чесна і крім тачки маю й деякі інші життєві потреби. Второпав?!..

Дзисю від образи перехопило дух, а молодик розходився просторікувати далі:

— Та чи усвідомлюєш ти, юний співробітник сфери правопорядку, скільки тисяч інвалідів, ветеранів та пенсіонерів утримуються за рахунок податків, котрі я, хи-хи, старанно сплачую, га?! А вам усе мало?! А отих нероб ти, брат, ніби й не помічаєш, — тицьнув пальцем крутяк кудись за спину сержантові.

Дзись обернувся. Навпроти, захлинаючись від напруги, втомлено гарчав напівубитий «Запорожець». Ось його хода уповільнилася, авто чихнуло і, раптом, переднє колесо відірвалося і покотилося просто на сержанта. За мить все життя промайнуло перед хазяїном шляхів. А за картинками минулого замерехтіли сцени найближчого майбутнього: збіговисько «мерсів» на місті пошкрябаного капосним колесом лімузину, крутяки з телефонами й погрози, прочухани від начальства... Але все це промайнуло лише за якусь мить. Наступної — Дзись у стрибку, немов кішка, накрив кляте колесо, немов Шовковський футбольного м'яча у матчі з Барселоною.

— Молодець, шнурок, — почулося глузливе. — Це ти не мою тачку рятував, ти піклувався про наших славних пенсіонерів.

І «Мерседес» усіма своїми кінськими силами рвонув уперед.

Сержант Дзись підвівся, забрьоханий по самі вуха. Він рішуче рвонув до «Запорожця» і закричав так, що захиталися ліхтарі на стовбах:

— Документи!!!

Блідий, як смерть, нещасний невдаха віддав посвідчення і дивився на сержанта, як на якусь потойбічну істоту — щось на зразок термінатора. Спотворена дзисева пика скривилася ще потворніше, і страховисько несамовито закричало:

— Ну, громадянине Петренко, стережися! Мало тобі тепер речки не буде!!!

Юрій БОЛЬШАК.

Мал. Анатолія АНДРЕЄВА.

Як подумаєш...

З магазину йде Улита
Та й гірко клопочеться:
— Як подумеш,
що треба жити,
То й жити не хочеться...

Настирлива думка

Ця думка душу непокоїть
Парламентарію Нихтоду:
«Ну, що б його іще накоїть
На благо рідного народу?»

Підозріння

Вася Коржик ледь не плаче
Вдень серед кімнати:
Не розбере, що белькоче
Його менший братик.
Придивляється до нього
Сівши на ослінець:
— Мамо! — гука, —
а ти певна,
Що він українець?!

Семен САВЧЕНКО.

ГАЗЕТА «ЗЕРКАЛО НЕДЕЛИ», 13 червня № 24

СПІКЕРІАДА

У нас, в Окраїні

Олексій НИКОНЕНКО,
за підтримки Інформаційно-аналітичного центру

Не рекомендовано Міністерством освіти для постановок у лялькових театрах середніх шкіл

Лялечки

Місце дії і всі дійові особи вигадані. Їхня схожість з конкретними персонажами в будь-якій реальній країні цілком випадкова і, до відома нижчезгаданих Чуркіса і Ведмедчука, не може бути підставою для судового позову ні на 3, ні на 5 мільйонів грн.

ІНТРОДУКЦІЯ

Кулуари парламенту. Депутати, розбившись на групи, очікують результатів голосування. Перша група тусується навколо Леопольда 1 Кралчука і Чуркіса.

Леопольд 1 Кралчук: 226 — адже це не надто багато?

Чуркіс: Голосування — не пенальті, багато думати не треба. *(Прямує до кімнати лічильної комісії, наспівуючи «Ми створили холдинг — я і Рабінович...»)*

В центрі другої групи ведуть жваву дискусію Симон Петренко і Пауль Разоренко.

Пауль Разоренко: ... Ну гаразд, гаразд. А мій інтерес? Як там заповідав ваш найкрутіший авторитет?

Симон Петренко: Ділитися.

Пауль Разоренко: А як?

Симон Петренко: Гроші — товар — гроші + дельта.

Пауль Разоренко: От-от. Дельту — мені. Згода? Сміливіше!

Прямує до кімнати лічильної комісії, наспівуючи «Смело, товарищи, в руку...». Біля дверей стикається з Чуркісом. Німа сцена.

ДІЯ ПЕРША

На трибуну виходить голова лічильної комісії, одягнений в шубу. Серед кандидатів у спікери пожвавлення. Схвильований рокіт трибун перекриває депутат Тайфунчиха: «Суддю на мило!»

Леопольд 1 Кралчук *(задоволено)*: Ну, Чуркіс, ну, голова!

Симон Петренко *(занепокоєно)*: Це песець?

Голова лічильної комісії: Начебто так.

Ведмедчук: Так, це — песець. Але як адвокат мушу підкреслити — це песець нашого, вітчизняного, виробництва.

Голова лічильної комісії: Відкривши урни, лічильна комісія виявила недостачу 50 бюлетенів і наявність 50 тисяч доларів.

Симон Петренко: Пауль Іванович, ви переконані, що кинули правильну пачку?

Пауль Разоренко: *(зметикувавши і прорахувавши ситуацію)*: це не долари, а фальшиві бюлетені, їх треба негайно повернути законному власнику.

Голова лічильної комісії: Справді, ці бюлетені відрізняються від стандартних кольором, формою і номіналом, та під час перевірки на детекторі вони світяться в ультрафіолеті, як справжні. Тому ми залишаємо їх на збереження лічильній комісії. Оголошую результати голосування: депутату Кралчуку для обрання не вистачило 53 голосів, а Симону Петренку 48 тисяч.

Симон Петренко: Чесно відпрацьованих...

Леопольд 1 Кралчук *(Ведмедчуку, прослозивишсь)*: Все одно спасибі за все.

Ведмедчук: Та нема за що... А взагалі лисичку шкода.

Чуркіс: А мені — песця...

В АНТРАКТІ

В туалетній кабінці Пауль Разоренко шарудить аркушами. Із унітаза визирає золота рибка і запитує: «Чого тобі треба, старче?»

Пауль Разоренко: Греби звідси, Коропе. Це не бюлетені, а туалетний папір.

Йоршиком запихує Коропа назад в унітаз і зливає воду. Короп виринає в сусідній кабіні, де його дочікується куратор фракції НПД Толстоусов.

Толстоусов: Дякую за службу! *(Вручає конверт.)*

Короп *(розкривши)*: Він же порожній!

Толстоусов: Рибко моя, ми ж Партія влади, у нас все «безготівково». Та ти тут ще поплавай, думки заримуй.

Короп занурюється в безодню.

ІНТЕРМЕДІЯ

Депутат Отмороз перед дупутатським залом.

Отмороз: Ось стою я перед вами, простий окраїнський соціаліст — раднцею з економіки битий, братам-комуністам незрозумілий, Президентові ненависний, всіма іншими терпимий через необхідність... А про Коропа вам скажу я в одному куплеті... *(спохоплюється, та продовжувати далі прозою вже не може):*

Я вас прошу — чего же боле?
Что я могу еще сказать?
Теперь, я знаю, в вашей воле
Меня презреньем наказать.
Но вы, к моей несчастной доле
Хоть краплю жалости храня,
Вы ж не оставите меня?..

Фракції правого центру схвильовано плачуть, ховаючи очі і бюлетені.

ДІЯ ОСТАННЯ

Маріїнський палац. Президент Окраїни Леопольд II Чучма вручає державні нагороди представникам другої найдавнішої професії. Компенсувавши держжурналістам невиплачену зарплату присвоєними званнями, Президент перейшов до нагородження незалежних медалями «Найкращий у породі».

Леопольд Чучма: Ви мої найнезалежніші і найправдивіші. Та від кого ще я міг би довідатися про своїх ворогів стільки страшної правди? *(Звертаючись до присутніх.)* Вчіться у них незалежності. Ось чоловік. Він працює над собою. Він уже сьогодні незалежний до цілковитої безтямності. І газета його, до речі, так і називається. *(Нагороджений згідливо гикає і починає стрибати з тумби на тумбу.)*

Пауль Разоренко: Та хіба це дресирування? Вони ж у тебе тільки дві команди знають.

Леопольд Чучма: А в тебе?

Пауль Разоренко: А в мене — за невелику додаткову плату і місце в списку, окрім команд «Фас» і «Голос» освоїли ще «Голос Окраїни» та «Правда Окраїни».

Леопольд Чучма *(примирливо)*: Ну гаразд, Пауль Іванович, не для преси. *(пресу виводять)*. Хто сюди привів голодних шахтарів?

Пауль Разоренко: По-перше, ситих. А по-друге — хто витратив на НПД шахтарські гроші?

Леопольд Чучма: Так інших же не було. Ти ж усе через газову трубу ще до виборів витягнув.

Пауль Разоренко: Не все. Дехто дещо дітям Окраїни недороздав.

Леонід Чучма *(багровіючи)*: По-перше. НПД — це теж діти Окраїни! А по-друге — декого не чіпай! *(Зриваючись.)* Щоб ти жив на свою декларацію про прибутки!

Пауль Разоренко *(багровіючи у відповідь)*: Ось цього я тобі ніколи не пробачу! *(Виходить)*.

За хвилину з вулиці долинає стукіт шахтарських касок і дружнє ревіння: «Леопольде, підлий боягузе, йди!!».

Завіса.

Примітка. До редакції газети «Голос України» звернулася редакція газети «Голос Окраины» з проханням подати команду: «Голос». На цьому зв'язок обірвався. Коли за півгодини вже ми добилися до «Голосу Окраины», то відповів автомат: «В редакції нікого нема, всі пішли розшукувати «невелику додаткову плату».

Все це було б смішно, якби не було так сумно, про що класик давно попереджав. Дійсно, єдине, що виручає —почуття гумору. З чим і вітаємо колег із «Зеркала недели».

Оголошення

ЗМІНИ ТА ДОПОВНЕННЯ ДО ІНФОРМАЦІЇ ПРО ВИПУСК (ПРОСПЕКТ ЕМІСІЇ) АКЦІЙ АКЦІОНЕРНОГО КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ «ФОРУМ»

У зв`язку з тим, що з техничних причин в інформації про випуск акцій АКБ «Форум», опублікаваній в газеті «Голос України» від 11 лютого 1998 року № 26(1776), було допущено неточності, надаємо зміни та доповнення, а саме:

Результати перевірок зафіксовані в аудиторських висновках, де підтверджена правильність та повнота відображення фінансово-господарської діяльності банка в його балансах, відповідність діяльності банка вимогам законодавства України.

Баланс Акціонерного комерційного банку «Форум» тис. грн.

АКТИВ	на 01.01.95	на 01.01.96	на 01.01.97	на 01.01.98
1 Каса	0	18	415	547,7
2 Кореспондентський рахунок в НБУ	153	648	692	3310,5
3 Кореспондентський рахунок в інших банках	0	0	254	1050,9
4 Позички, надані іншим банкам	335	84	2879	4949,6
5 Кредити, видані банком	112	2788	1276	3566,5
6 Цінні папери	0	194	648	3564,5
7 Дебітори	958	42	46	236,4
8 Основні засоби	19	125	368	802,8
9 Інші активи	7	129	146	288,4
10 Використання коштів за рахунок прибутку	120	314	577	1521,5
ВСЬОГО АКТИВ	**1704**	**4342**	**7301**	**19838,8**

ПАСИВ	на 01.01.95	на 01.01.96	на 01.01.97	на 01.01.98
1 Статутний фонд	162	2000	2420	6000,0
2 Резервний фонд	6	29	81	300,0
3 Інші фонди	33	164	542	1295,1
4 Розрахункові та інші рахунки клієнтів	513	623	2444	9385,7
5 Депозити юридичних осіб	340	756	530	240,3
6 Внески громадян	5	24	116	106,7
7 Кредити, отримані в інших банках	520	400	500	306
8 Кредитори	0	30	47	382,7
9 Прибуток	120	314	577	1521,5
10 Інші пасиви	5	2	44	300,8
ВСЬОГО ПАСИВ	1704	4342	7301	19838,8

Фінансові результати діяльності АКБ «Форум»

	на 01.01.95	на 01.01.96	на 01.01.97	на 01.01.98
1 Доходи, всього	843.0	2363.0	2368.4	4751,6
2 Операційні видатки	406.0	1229.0	1174.9	2277,0
3 Поточні витрати, всього	337.0	820.0	703.0	953,1
4 Балансовий прибуток	120	314.0	490.5	1521,5

Простроченої заборгованості на момент прийняття рішення про емісію немає.

Адміністративні та економічні санкції на банк не накладалися.

1. Голова правління банку — Колесник Ігор Анатолійович, освіта вища, стаж роботи за фахом — 5,5 року.

2. Перший заступник голови правління банку — Масленнікова Антоніна Борисівна, освіта вища, стаж роботи за фахом — 6 років.

Чисельність працівників банку — 141 особа.

ОПИС ДІЛОВОЇ АКТИВНОСТІ ЕМІТЕНТА

За станом на 01.01.98р. банком були надані кредити підприємствам різних форм власності на загальну суму 3566,5 тис. грн.

ВІДОМОСТІ ПРО ЕМІСІЮ

Фінансові ресурси, одержані в результаті емісії, будуть використані для фінансування економічних (5,0 млн. грн.), науково-технічних (3,0 млн. грн.) і соціальних програм (1,0 млн. грн.) у пріоритетних галузях економіки України — агропромисловому комплексі, енергетиці, легкій промисловості, а також розвитку ринкової інфраструктури, фінансової системи в Україні (0,5 млн. грн). Запланований обсяг емісії — 9 500 000 грн. Банк випускає 950 000 простих акцій серії «Е» за № № 000001 — 950000, номінальною вартістю 10 грн. кожна, на загальну суму 9 500 000 грн. Форма випуску акцій — бездокументарна, розміщення акцій здійснюється шляхом відкритої підписки. Строк початку передплати — 1 березня 1998 року, строк закінчення передплати - 1 серпня 1998 року.

Для придбання акцій банку необхідно після укладення угоди надати правлінню банку документи, встановлені вимогами Національного банку України, а також аудиторський висновок про джерело надходжень коштів для оплати акцій — для юридичних осіб, для фізичних осіб — довідку податкової інспекції про джерело надходжень коштів, спрямованих на оплату акцій, вартість яких перевищує 100 мінімальних заробітних плат, та переказати на рахунок банку 100 % вартості акцій, які вони передплатили.

ДАНІ ПРО РОЗМІЩЕННЯ РАНІШЕ ВИПУЩЕНИХ АКЦІЙ

Перша емісія акцій у кількості три тисячі шістсот простих іменних та чотириста привілейованих іменних акцій номінальною вартістю 5 (п`ять) гривень кожна, на загальну суму 20`000 (двадцять тисяч) грн. зареєстрована Міністерством фінансів України 9 червня 1994 року за № 229/1/94 та розміщена серед засновників банку. Кошти на момент реєстрації сплачено повністю, акції без зазначення серії, за № 000001 — 003600 — прості іменні акції, № 003601 —004000 — привілейовані іменні акції.

Друга емісія акцій у кількості тридцять чотири тисячі простих іменних акцій номінальною вартістю 5 (п`ять) гривень кожна, на загальну суму 170 000 (сто сімдесят тисяч) грн. зареєстрована Міністерством фінансів України 18 серпня 1995 року за № 315/1/95 та розміщена серед засновників банку, кошти за акції на момент реєстрації сплачено повністю, акції серії «Б» за № 000001 — 034000.

На підставі рішення загальних зборів акціонерів, була проведена заміна простих та привілейованих акцій першого випуску — які належали акціонерам банку, простими іменними акціями другого випуску серії «Б» у порядку: одна акція першого випуску — на одну акцію другого випуску серії «Б». Акції банку першого випуску були повністю погашені.

Третя емісія акцій у кількості триста шістдесят шість тисяч простих іменних акцій номінальною вартістю 5 (п`ять) гривень кожна на загальну суму 1 830 000 (один мільйон вісімсот тридцять тисяч) грн. зареєстрована Міністерством фінансів України 8 квітня 1996 року за № 194/1/96 та розміщена серед засновників банку. Кошти на момент реєстрації сплачено повністю. Акції серії «В» за № 000001 — 366000.

Четверта емісія акцій у кількості триста тисяч простих іменних акцій, номінальною вартістю 10 (десять) гривень кожна, на загальну суму 3`000`000 (три мільйони) грн. зареєстрована Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку 14 травня 1997 року за № 471/1/97 та розміщена серед засновників банку. Кошти на момент реєстрації сплачено повністю. Акції серії «Г» за № 000001 — 300000. На підставі рішення загальних зборів акціонерів, у зв`язку з реорганізацією банку із закритого акціонерного товариста у відкрите акціонерне товариство, була проведена заміна простих іменних акцій серії «Б» та серії «В» на прості іменні акції серії «Г» у порядку: дві прості іменні акції серії «Б» або серії «В» — на одну просту іменну акцію серії «Г». Акції банку другого випуску серії «Б» та акції банку третього випуску серії «В» були повністю погашені.

П`ята емісія акцій серії «Д» у кількості триста тисяч простих іменних акцій, номінальною вартістю 10 (десять) гривень кожна, на загальну суму 3 000 000 (три мільйони) гривень зареєстрована Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку 22 січня 1998 року за № 48/1/98 та розміщена серед засновників та акціонерів банку. Кошти на момент реєстрації сплачено повністю. Керівні працівники банку не мають у власності акції банку.

Дії з економічного оздоровлення емітента не проводилися.

Претензії щодо змін та доповнень до інформації про випуск акцій шостої емісії АКБ «Форум» від акціонерів, які передплатили акції, приймаються установою банку протягом 15 днів з дня опублікування її в газеті.

Контактний телефон 552-72-92.

Голова правління І. А. КОЛЕСНИК.

Інформація про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «ВІАН»

1. Фіромове найменування майбутнього акціонерного товариства (емітента): відкрите акціонерне товариство «ВІАН».

2. Предмет та цілі діяльності: основним видом діяльності товариства є виробництво промислової продукції. Товариство створюється з метою отримання прибутку.

3. Дата проведення установчих зборів: 12 липня 1998 р.

4. Розмір статутного фонду: 60000 (шістдесят тисяч) гривень 00 копійок.

5. Засновники оплачують акції грошовими коштами. Внесення засновниками майна в натуральній формі не передбачається.

6. Початкові внески мають бути внесені на рахунок № 29099301747400 у Донецькому головному регіональному управлінні Промінвестбанку України, МФО 334635.

7. Дані про емісію цінних паперів:

7.1. Рішення про випуск акцій прийнято зборами засновників відкритого акціонерного товариства «ВІАН» — протокол № 1 від 18 травня 1998 року.

7.2. Засновники товариства: Дембовський Леонід Феліксович та Болоцька Алла Вадимівна.

7.3. Привілеї для власників цінних паперів не передбачаються.

7.4. Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії, — формування статутного фонду акціонерного товариства, створення його матеріальної бази (придбання комп'ютерів, програмного забезпечення, спеціальної літератури, офісного обладнання).

7.5. Обсяг емісії, що планується, — 60000 (шістдесят тисяч) гривень 00 копійок.

7.6. Вид цінних паперів — акції. Товариство випускає акції тільки прості на пред'явника. Привілейовані та іменні акції не випускаються. Форма випуску акцій —документарна.

7.7. Номінальна вартість — 10 (десять) гривень 00 копійок.

7.8. Кількість — 6000 (шість тисяч) акцій.

7.9. Сума емісії — 60000 (шістдесят тисяч) гривень 00 копійок.

7.10. Число серій одна. Серія А.

7.11. Порядкові номери акцій від 0001 до 6000.

7.12. Місце продажу (підписки) — 340055, м. Донецьк, вул. Університетська, 10.

7.13. День початку підписки 8 липня 1998 р., день припинення підписки 10 липня 1998 р.

7.14. Запланований курс — 10 (десять) гривень за одну акцію.

7.15. У разі недосягнення рівня передплати товариство вважається таким, що не відбулося. Особам, що підписалися на акції, повертаються грошові кошти в порядку, передбаченому чинним законодавством.

7.16. У випадку перевищення рівня передплати зайва підписка відхиляється в порядку, передбаченому чинним законодавством.

7.17. Доходи з акцій виплачуватимуться товариством за його юридичною адресою (340055, м. Донецьк, вул. Університетська, 10).

8. Чинники ризику: погіршення економічної ситуації в державі; підсилення податкового тиску.

Товариство з обмеженою відповідальністю Кохан ЛТД, зареєстроване 17.12.93 р. Жовтневою районною адміністрацією м. Києва, ідентифікаційний код 21549635, ліквідується. Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців.

Арбитражный суд г. Севастополя (335000, г. Севастополь, ул. Суворова, 21) возбудил дело №118/6 о признании банкротом МЧП «Бэст-клуб» (335000, г. Севастополь, ул. Дыбенко, 10-4).

Арбитражный суд Донецкой области (340105, Донецк, бульвар Пушкина, 34) возбудил дело № 11/25-Б о признании банкротом общества с ограниченной ответственностью «Соль Донбасса» (343414, Донецкая обл., г. Соледар, ул. Октябрьская, 1), р/с 26002980384 в Укрсоцбанке г. Артемовска Донецкой обл., МФО 334033, код ОКПО 22025391.

Арбитражным судом Автономной Республики Крым рассматривается дело № 715-8 о признании банкротом ООО «Кисон». Юридический адрес: 334900, г. Красноперекопск, мкр. 10, дом 1, кв. 50; р/с 000467775 в Проминвестбанке г. Красноперекопска, ид. код 23893874.

С имущественными требованиями кредиторы могут обращаться в Арбитражный суд Автономной Республики Крым в течение месяца.

Арбитражным судом Автономной Республики Крым рассматривается дело № 1116-6 о признании банкротом Малого государственного коммунального предприятия «Инженерный центр по созданию и эксплуатации вычислительных сетей Кибернетика» г. Красноперекопска. Юридический адрес: 334900. г. Красноперекопск, 10 мкр., д. 14; р/с 000606701 в Красноперекопском отделении Проминвестбанка, и. к. 22299117.

С имущественными требованиями кредиторы могут обращаться в Арбитражный суд в течение месяца.

Арбітражний суд Дніпропетровської області (320600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) порушив справу № Б-15-198/98 про банкрутство приватного науково-виробничого підприємства «Круг» (юридична адреса: Синельникове Дніпропетровської області, вул. Свободи, 73, поточний рахунок 26002001491326 в ЦФ АКБ «Югтокобанк» Дніпропетровська, МФО 306696).

Претензії кередиторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Інформація про випуск акцій Відкритого акціонерного товариства «АНВІ»

1. Фірмове найменування майбутнього акціонерного товариства (емітента): відкрите акціонерне товариство «АНВІ».

2. Предмет та цілі діяльності: основним видом діяльності товариства є виробництво промислової продукції. Товариство створюється з метою отримання прибутку.

3. Дата проведення установчих зборів: 12 липня 1998 р.

4. Розмір статутного фонду: 60000 (шістдесят тисяч) гривень 00 копійок.

5. Засновники оплачують акції грошовими коштами. Внесення засновниками майна в натуральній формі не передбачається.

6. Початкові внески мають бути внесені на рахунок № 29098301747401 у Донецькому головному регіональному управлінні Промінвестбанку України, МФО 334635.

7. Дані про емісію цінних паперів:

7.1. Рішення про випуск акцій прийнято зборами засновників відкритого акціонерного товариства «АНВІ» — протокол № 1 від 18 травня 1998 року.

7.2. Засновники товариства: Федосєєв Сергій Віталійович та Кондакова Наталія Володимирівна.

7.3. Привілеї для власників цінних паперів не передбачаються.

7.4. Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії, — формування статутного фонду акціонерного товариства, створення його матеріальної бази (придбання комп'ютерів, програмного забезпечення, спеціальної літератури, офісного обладнання).

7.5. Обсяг емісії, що планується, — 60000 (шістдесят тисяч) гривень 00 копійок.

7.6. Вид цінних паперів — акції. Товариство випускає акції тільки прості на пред'явника. Привілейовані та іменні акції не випускаються. Форма випуску акцій —документарна.

7.7. Номінальна вартість — 10 (десять) гривень 00 копійок.

7.8. Кількість — 6000 (шість тисяч) акцій.

7.9. Сума емісії — 60000 (шістдесят тисяч) гривень 00 копійок.

7.10. Число серій одна. Серія А.

7.11. Порядкові номери акцій від 0001 до 6000.

7.12. Місце продажу (підписки) — 340055, м. Донецьк, вул. Університетська, 10.

7.13. День початку підписки 8 липня 1998 р., день припинення підписки 10 липня 1998 р.

7.14. Запланований курс — 10 (десять) гривень за одну акцію.

7.15. У разі недосягнення рівня передплати товариство вважається таким, що не відбулося. Особам, що підписалися на акції, повертаються грошові кошти в порядку, передбаченому чинним законодавством.

7.16. У випадку перевищення рівня передплати зайва підписка відхиляється в порядку, передбаченому чинним законодавством.

7.17. Доходи з акцій виплачуватимуться товариством за його юридичною адресою (340055, м. Донецьк, вул. Університетська, 10).

8. Чинники ризику: погіршення економічної ситуації в державі; підсилення податкового тиску.

До відома громадськості!

Відкрите акціонерне товариство **«Луганськшахтобудмонтаж»** звернулося до Національної комісії регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на право здійснення підприємницької діяльності на території України з постачання з електроенергії за нерегульованим тарифом.

Наша поштова адреса: 348021, м. Луганськ, вул. А. Линьова, 106, **тел.(0642)95-42-27, факс (0642)95-24-15.**

Рада директорів ОАО «Луганськшахтобудмонтаж».

Загублене свідоцтво про реєстрацію підприємства **«УкрФінансІнвест»** за номером **10369** від 5.08.96 р. вважати недійсним.

Народний календар

22 червня — Кирила. Зацвіла липа — на теплі й сонячне літо.

24 червня — Варфоломія і Варвари. З цього часу починає коротшати день.

25 червня — Онуфрія, Онопрія. День літнього сонцестояння. Це останій термін посіву гречки. До Онуфрія закінчували першу косовицю сіна, починали косовицю раннього ячменю — перші жнива яровини. Замовкають пташині трелі. В народі казали: «На Онопрія соловей ячмінним колосом вдавився». Цього дня рясні роси — на добрий врожай.

Прикмети червня:

Злива при сонці звіщає, що завтра також можливий дощ. У криниці вода змінила смак — на зміну погоди. Зелена веселка — на дощ, жовта — на гарну погоду, червона — на спеку і вітер. Часто грюкає грім, зливаючись у суцільний гул — буде град. Якщо мурашки повзають по землі, а мурашника поблизу немає — через добу збереться на дощ.

Запитання по суті

Кожен камінь — історія...

Нещодавно я побувала в старовинному місті Львові. Була вражена кількістю архітектурних пам'яток. Цікаво, чи буде внесено історичну частину міста до списку пам'яток всесвітнього значення і які організації займаються цим питанням?

Світлана СЕВАСТЬЯНОВА.

Джанкой.

Це компетенція Міжнародного комітету з питань пам'яток і визначних місць. Уже наприкінці цього року на засіданні Комітету всесвітньої спадщини має вирішитися питання, яким цікавиться наша читачка. Матеріали щодо історичної частини Львова вже представлені в комітет. В його системі 17 спеціалізованих комісій, у сферу діяльності яких входить охорона і презентація на міжнародному й національному рівнях пам'яток археології, кам'яної архітектури, дерев'яного зодчества, історичних місць, садів і парків. Повноправним членом цієї міжнародної організації Україна є з 1993 року.

Усміхніться!

Барометр

— Мамо! Наш барометр різко впав! — каже син.

— І що ж він тепер показує?

— Не знаю, він випав з рук, коли я вийшов на балкон....

Астрологічний прогноз на 22—28 червня

ОВЕН. Цей тиждень завершальний для різного роду справ. У четвер і п'ятницю правильне рішення буде прийнято інтуїтивно. Добре завершити переоблаштування дому, ремонт автомобіля. Чоловікам не уникнути домашніх обов'язків. Стабілізується стан здоров'я або матеріальне становище чоловіка (дружини).

ТІЛЕЦЬ. Ви станете добрим посередником, порадником, незалежно від ступеню підлеглості. У середу і четвер можете укласти вигідний контракт і прийняти правильне рішення. Ваші здібності знайдуть застосування у незвичній сфері.

БЛИЗНЯТА. Почнете сподіватися на краще, будете розуміти людей з іншого кола, а також оточення і родичів партнера. З легкістю запровадите у власне життя незнайомі, чужі колись елементи. Але буде важко змінити роботу, начальство і професію.

РАК. Вам треба мати серйозніший вигляд і показати свої ділові якості з найкращого боку. Врегулюється те, що важливе для душевного здоров'я і особистої безпеки. У четвер вам повернуть борг, одержите компенсацію або якусь пільгу. Збираючись у далеку дорогу, уникните психологічних труднощів.

ЛЕВ. Те, через що переживали протягом минулого місяця, перестане мати будь-яке значення або прийде до логічного завершення. У вашому житті з'являться деякі обмеження, але вони тільки допоможуть вам утриматися на плаву. Прагнутимете присутності коханої людини. У п'ятницю і неділю ризикуєте піти на поводку у бажань.

ДІВА. Набудете корисного досвіду завдяки контактам і поїздкам. Можете досягти успіху в комерційній діяльності. Стабільність і надійність вашого становища будуть забезпечені особами старшого віку і керівництвом. Не будете обтяжені обов'язками

ТЕРЕЗИ. Якщо минулого місяця долали перешкоди і зазнавали втрат, то зараз настане період спокою. Використовуватимете набутий досвід або силу, знання інших людей. Виникнуть сумніви у потребі включитися у запропоновану справу або вирушити в далеку поїздку. Водночас вас приваблюватиме щось невідоме.

СКОРПІОН. Втіха і спокій чекають на вас на відпочинку. Стосунки з родичами і знайомими стануть вигідними. Ваше майбутнє буде більш визначеним. Будете змушені поїхати далеко від дому і на тривалий час, що, правда, вас влаштовує. Заради коханої людини погодитеся на переїзд.

СТРІЛЕЦЬ. Якщо раніше болісно сприймали конфлікт чи розлуку з кимось, то нині заспокоїтеся. Можете познайомитися з людиною з іншого світу. Швидше за все, відносини будуть неофіційними, але в них головним буде взаємна довіра. Щоб наважитися на щось важливе і серйозне, вам потрібно мати деякі гарантії.

КОЗЕРІГ. Ваші взаємовідносини з людиною чи структурою стабілізуються. З середи до суботи можете брати шлюб. Ваші сили відновляться там, де тихо й гарно.

ВОДОЛІЙ. Ви досягнете мети, якщо не конфліктуватимете, не опиратиметеся, а почнете використовувати обставини. Чудовий тиждень для тонкої і ретельної роботи. Тиждень забарвлений любовними чи просто приємними хвилюваннями. Можете закохатися в людину, яка відповідає вашому уявленню про ідеал.

РИБИ. Якщо минулого місяця ви не могли думати про особисте, то плани конкретизуються. Ваше коло спілкування звузиться. Намагатиметеся зберегти внутрішню рівновагу. Самотність і незнайоме місце — найкращі засоби для приведення себе до норми.

Тільки в «Місхорі»!

Оздоровниці

Це унікальне місце відпочинку з кожним роком стає дедалі популярнішим. Колишній пансіонат, а нині санаторій знаменитий, зокрема тим, що багато хороших починань у курортній індустрії виникло саме тут.

Приміром, сімейний відпочинок. Його тут довели до досконалості: ігрові кімнати в корпусах, комп'ютерна зала, спортивний дитячий блок у першому корпусі, школа, яка діє вже 20 років, дитячий ігровий майданчик авторства відомого скульптора Церетелі, зимова і літня зали на 400 і 800 місць, чудові більярдна, дискотека — скрізь тут уважна, величезна робота в дітьми.

Над «Місхором» завжди сонце, тож улітку тут сповна використовують його енергію трьома геліоустановками. Взимку — теж літня температура. З нового року запрацювали дві малогабаритні котельні.

Щойно майстри власної ремонтно-будівельної дільниці закінчили євроремонт перших 150 номерів, які тепер нагадують апартаменти мільйонерів із фільмів про «красиве життя»: комфортні ванни, імпортні звуконепроникні вікна, вишукані меблі... Щоправда, добове проживання тут коштує 50 доларів.

Базу медичного обслуговування визнано кращою в об'єднанні профспілкових оздоровниць «Ялтакурорт». Приєднана до могутнього курортного комплексу місхорська поліклініка перетворила пансіонат на санаторій.

Тут нині надають 120 видів послуг з 16 напрямів курортної медицини. Це кліматолікування, бальнеотерапія і психотерапія, широкий спектр фізіотерапевтичних методів. Є також лазеро- і спелеотерапія, масаж, гімнастика, інгаляторій, використовуються методи профілактики захворювань із застосуванням природних екологічно чистих рослинних речовин.

Місхорівський басейн діє цілий рік. Влітку його включають, щойно температура води стає нижчою 19 градусів. Більше того, нині в басейн підвели спеціальні труби, що перетворило його на величезну перлинну ванну. Незабаром введуть і магнітну обробку води.

Таке теж тільки в «Місхорі». Як і запроваджена недавно комбінована технологія — імітація підйому в гори у поєднанні з ароматерапією й аерозолем морської води. Спершу ви «йдете в гори» без рюкзака, де дихаєте усім букетом гірського повітря, настояного на травах, потім — «запливаєте в море». Відчуття словами не передати. Створено цю оздоровчу «радість альпініста», яка включає запатентований тренажер для глибокого дихання й апарат для очистки води, для тих, кому протипоказані динамічні й фізичні навантаження. Цією проблемою досі не займався ніхто.

Приїздіть насолодитись найвишуканішими курортними враженнями. Можливо, ви будете 600-тисячним відпочиваючим, котрого саме цього курортного сезону очікує унікальний санаторій «Місхор».

Віктор ХОМЕНКО.

А я роблю так

Лампа не звариться з патроном

Часто цоколь лампи зварюється з металевою арматурою патрона. В такому разі викручувати лампу дуже небезпечно: скляна колба може розсипатися в руці, а її уламки — потрапити в очі. Щоб цього не сталося, я роблю так: графітом м'якого олівця натираю різьбу цоколя і тільки тоді вкручую лампочку в патрон — тепер вона ніколи не приварюється до патрона і викручувати її дуже легко. Якщо прислухаєтеся до моєї поради і зробите як я — переконаєтеся самі.

Іван МАКСИМЧУК.

Миколаїв.

Фото з конверта

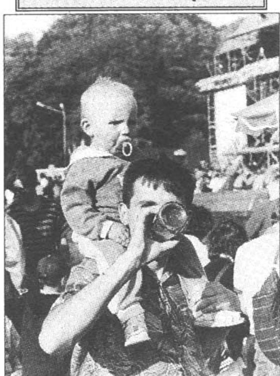

Що кому до вподоби...

Фото Олександра КЛИМКА.

Київ.

Колектив Операційного управління НБУ висловлює щире співчуття заступникові голови правління Національного банку України АРЕШКОВИЧУ Руслану Васильовичу з приводу тяжкої втрати — передчасної смерті його брата **Ігоря Васильовича.**

Правління Національного банку України висловлює щире співчуття заступникові голови АРЕШКОВИЧУ Руслану Васильовичу з приводу тяжкої втрати — смерті його брата **Ігоря Васильовича.**

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс—449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 235352.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311116.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0